Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6580 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 15 IULIE 1970

Vizita președintelui Republicii Africa Centrală, general Jean Bedel Bokassa

Trimiși Agerpres, Mircea S. Ionescu și Nicolae Crețu, transmit: În cea de-a patra zi a vizitei în țara noastră, generalul Jean Bedel Bokassa, președintele Republicii Africa Centrală, persoanele care-l însoțesc, precum și Manea Mănescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, întreprind o călătorie prin țară. Oaspeții sînt însoțiți de secretarul Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, de general locotenent Constantin Popa, adjunct al șefului Marelui Stat Major, de directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Tudor Jianu.

Primul punct al itinerariului — orașul Pitești.

Pe platforma unde se află amplasate un modern combinat petro-chimic, o fabrică de negru de fum și una din cele mai mari rafinării petroliere, oaspeții din Republica Africa Centrală sînt întîmpinați de Gheorghe Năstase, președintele Consiliului popular județean Argeș, de primarul municipiului Pitești, Alexandru Popescu, și de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

Se vizitează mai întîi Rafinăria de petrol, întreprindere intrată în funcțiune la sfîrșitul anului trecut. Însoțiți de Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului industriei petrolului, și de Victor Nica, directorul general al rafinăriei, oaspeții vizitează principalele instalații. La tabloul de comandă al complexului de reformare catalitică, de extracție, prefracționare și hidrofinare a benzinei, se dau explicații în legătură cu procesul tehnologic complet automatizat al rafinăriei.

Sînt prezentate apoi produsele principale care se realizează aici: benzine cu cifră octanică ridicată, motorine de calitate superioară și unele semifabricate utilizate în industria petrochimică, printre care și sulful extras prin procedee originale din petrolurile sulfuroase distilate aici în instalații adecvate.

Gazdele oferă date în legătură cu noile obiective ce urmează a fi construite aici în etapa a doua de dezvoltare a întreprinderii — Complexul de cracare catalitică ale cărei instalații vor contribui la valorificarea superioară a bogățiilor petrolifere argeșene.

Străbătînd apoi centrul Piteștiului, oaspeții ajung în zona industrială din partea de nord a orașului, unde se află numeroase unități ale industriei ușoare: Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului, fabrica de bere și fabricile textile.

Se vizitează Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului, unde oaspeții iau cunoștință de procesele tehnologice în mare parte mecanizate și automatizate. Aici, materialul lemnos provenit din exploatările forestiere ale județului este transformat în garnituri de mobilă, placaje, parchete, plăci fibrolemnoase și alte produse.

Face o plăcută impresie sala expoziției permanente a combinatului. Are loc aici o discuție asupra posibilităților de cooperare ale României cu Republica Africa Centrală în domeniul prelucrării lemnului, lemnul fiind o mare bogăție de care dispune tînărul stat din centrul continentului african.

Produsele Combinatului piteștean sînt cunoscute în peste 100 de țări ale lumii.

Tot în această zonă industrială a Piteștiului se face un scurt popas, la moderna fabrică de bere, unitate industrială dată în producție în vara trecută. Urmează o degustare a deliciosului produs, realizat în 5 sortimente.

După vizitarea platformei industriale piteștene, președintele Consiliului popular județean, Gheorghe Năstase, a oferit în cinstea generalului Jean Bedel Bokassa un dejun.

În timpul dejunului, președintele Consiliului popular județean Argeș și președintele Republicii Africa Centrală au toastat pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare, pe multiple planuri, între cele două țări, pentru pace și înțelegere între popoare.

Apoi, străbătînd pitoreasca șosea națională Cîmpulung—Rucăr—Bran, oaspeții s-au îndreptat spre Brașov.

La sosirea în orașul de la poalele Tîmpei, ei au fost salutați cordial de președintele Consiliului popular județean Brașov, Constantin Cîrțină, și de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

Atît în județul Argeș cît și la Brașov, pretutindeni în localitățile și unitățile economice vizitate de președintele Jean Bedel Bokassa, cetățenii au făcut o caldă primire solilor poporului Republicii Africa Centrală.

PAG. A 4-A:

tinerete solar anotimp

SUB ACEST GENERIC, REDACTORUL NOSTRU, POETUL GHEORGHE ISTRATE, AVÎND CONCURSUL CÎTORVA DINTRE FRUNTAȘII LIRICII TINERE, VĂ PREZINTĂ O PAGINĂ DE POEZIE. VERSURILE SÎNT ÎNSOȚITE DE CÎTEVA MEDITAȚII ASUPRA POEZIEI SEMNATE DE PROFESORII UNIVERSITARI ȘERBAN CIOCULESCU ȘI EDGAR PAPU.

Pe toți elevii clasei a X-a B a Liceului nr. 2 din Buzau, i-am întîlnit ieri, pe ogoarele C.A.P. Buzău, angajați cu tot elanul în bătălia secerișului. Tot ieri am întîlnit la lucru, în mijlocul lanurilor fierbinți, pîrguite, de la C.A.P. Merei, Balta Albă, elevi uteciști de la Liceul nr. 1 din Buzău, de la liceele nr. 1 și 2 din Rm. Sărat. Totalul elevilor care, la chemarea comitetului județean U.T.C., a comitetelor U.T.C. municipale și comunale, participă la recoltarea griului — peste 4 000. Cu toții, împreună cu zecile de studenți bucureșteni alături de cooperatori, cadre tehnice, sporesc capacitatea de recoltare, sprijină eforturile celor 1 300 de combine care, începînd de azi, au intrat în zilele fierbinți ale griului, s-au angajat în etapa decisivă a campaniei.

Din totalul celor 54 200 hectare, griul a fost deja strîns de pe 12 000 hectare.

ANDREI BÂRSAN

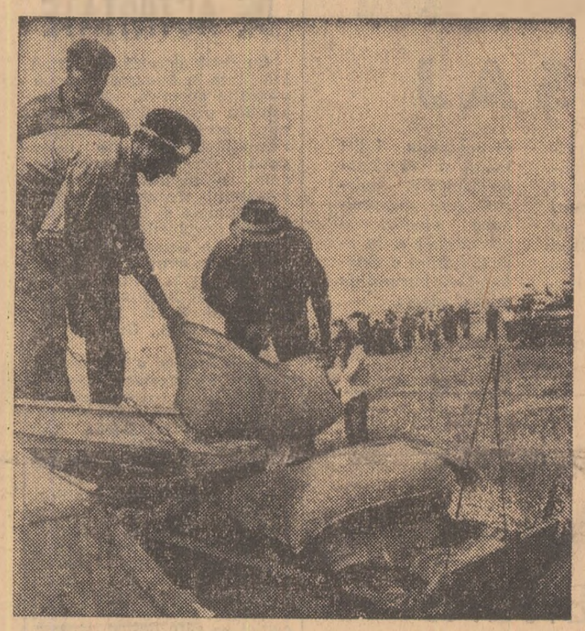

PAG. A 3-A:

NOI ÎN MUNCĂ ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

• Contururi la o emblemă a fidelității profesionale.

• Generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în industria ușoară.

ÎN PAG. A 5-A:

• EL MUNDIAL '70: Cîte ceva despre echipa României.

de EUGEN BARBU

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI"
• N. COȘOVEANU,
• I. TRONAC,
• C. CIOBOATĂ,
TRANSMITE:

SIBIU — trei tablouri în mișcare

VARA FIERBINTE A ȘANTIERELOR

De pe șantierele de muncă voluntar-patriotică în care i-am întîlnit pe tinerii sibieni, fotoreporterul s-a întors cu o mulțime de clișee. Le-am derulat împreună o vreme...

Ștrandul Tineretului, amenajarea șoselei Șelimber—Sibiu, lacul Binder, stadionul de la Ocna Sibiu, Aeroportul Sibiu, parcul tineretului, Muzeul tehnicii populare, C.A.P. Mercurea și Tălmaciu, I.A.S. Agnita, Ruja, Apoldul de Sus... puncte de lucru unde organizațiile U.T.C. au mobilizat, începînd din 15 iunie, sute și sute de tineri. Am ales pentru reportajul de azi, trei dintre ele.

I. AEROPORTUL PRIMEȘTE...

Imaginea tinerilor cu sape, lopeți, tîrnăcoape, în jurul drapelului de brigadă, a devenit familiară echipajelor. Drapelul elevilor brigadieri flutură pe aeroport asemenea unui reper de orientare.

Pe primii 1.400 m ai modernei piste de beton, în construcție, avioanele urmează să ruleze o dată cu începutul lunii august. Restul de 600 m vor fi gata la sfîrșitul lunii octombrie.

— Elevii lucrează la nivelarea zonei de săpături de-a lungul pistei betonate, ne spune Ion Bogdan, maistrul lotului de lucru. Din cauza instalațiilor subterane aici nu puteam acționa cu mijloace mecanice. Tinerii din seria aceasta, ca și cei dinaintea lor, fac o treabă bună. Datorită aportului lor, am putut dirija forța de muncă calificată spre „bretelele" ce duc de la pistă la platforma aerogării.

— Băieții asigură ritmul de lucru scontat?

— Desigur, altfel renunțam la serviciile lor. Și nu e cazul. Dimpotrivă, am dori să avem de două ori mai mulți decît sînt acum. Cei 35 de elevi de la Liceul „Gheorghe Lazăr" care vin zilnic deși au programul de muncă numai de 5 ore execută, fiecare, un volum de lucrări în valoare de cel puțin 22—25 lei. Unii au ajuns chiar la 42 de lei.

Suprafața de 100 m.p. nivelați, echivalentul valorii de mai sus, e de fapt etalonul de întrecere care îi angajează pe brigadieri încă din primele ore ale dimineții. Concurînd către atingerea lui, frații Constantin și Mircea Marcea, Cornel Bucicean, Ilie Adrian s-au dovedit a fi dintre cei mai buni. Pentru că sînt cei mai puternici? Nu, forța fizică nu e neapărat condiția realizării performanței. A dovedit-o „micuțul" Arnold Dórner, din clasa a IX-a, mezinul brigăzii: „vîrsta și statura, arată el, am suplinit-o prin voință".

Aeroportul din Sibiu, despre care în zilele de grea încercare

(Continuare în pag. a III-a)

Foto: ED. HÖFER

SPORT

Începînd cu ziarul nostru de mîine:

• EUGEN BARBU comentează etapa de fotbal!

Tot mîine:

• ION BĂIEȘU urmărește în continuare „Aventurile zeiței de aur" — postscriptum la „Mexico '70" serialul bisăptămînal al „Scînteii tineretului"

În fiecare sîmbătă:

• FĂNUȘ NEAGU — vă prezintă suita de portrete „Idolii gazonului".

STAGIUNE ESTIVALĂ

ÎN PLANURI, PROPUNERI, SCUZE

Spectacole de teatru în aer liber sînt și în această vară. (Într-unul din numerele trecute ale ziarului nostru le-am anunțat). Deci există o stagiune estivală. Formula actuală: spectacolele „ușoare" transferate pe scenele din parcuri, sporadice premiere (cea dintîi, a Teatrului Nottara, la minima rezistență artistică), operetă, estrada și teatrul de revistă acceptă concurența teatrelor de proză — specializate peste vară în comedii muzicale sau nemuzicale —, dar nu întră, de fapt, în concurență, întrucît nu lansează un repertoriu nou, special pentru lunile de vacanță.

Nu mulțumește formula actuală. Este tabloul identic al verii '69, care era copia stagiunii estivale '68, care era... și cu această formulă-șablon n-am fost de acord niciodată. Nici directorii de teatre nu sînt de acord. Nici Comitetul Municipal București al C.S.C.A.. După numărul mic de spectatori la scenele în aer liber, probabil că nici publicul. Atunci, cui folosește stagiunea estivală?

Amza Săceanu (președintele Comitetului Municipal București al C.S.C.A.): „Stagiunea estivală este **o necesitate determinată de condițiile în care funcționează teatrele**".

O teoretizăm, deci — cu propuneri directe sau indirecte — la infinit.

Amza Săceanu: — „Pentru că teatrele trebuie să-și facă planul".

Pornind de la aceste premise, rezultatul: teatrele emigrează spre parcuri, cu spectacolele stagiunii.

Amza Săceanu: — „Teatrele au obligații financiare de îndeplinit. Și apoi, spectacolele de vară sînt destinate în primul rînd, turiștilor, vizitatorilor Bucureștiului".

Maxim Crișan (director adjunct la Teatrul Bulandra): „Dacă nu am fi obligați să facem această stagiune estivală, nici un teatru n-ar ieși vara în public. Și am găsi noi o formă mai bună decît această „marotă", ca să scoatem banii. Teatrele, oricum, muncesc peste vară. Se repetă intens pentru la toamnă. Și totuși, trebuie să dăm spectacole".

Degradate. Pentru că mijloacele tehnice ale scenelor în aer liber sînt improprii pentru o adevărată ținută artistică a unui spectacol.

Ion Dacian (directorul Teatrului de Operetă): — „Spectacolele se strică în așa grad, încît uneori, nici nu le mai putem relua toamna.

LILIANA MOLDOVAN

(Continuare în pag. a II-a)

CULTURA ORAȘULUI

de GEORGE IVAȘCU

BUNĂ inițiativa revistei „Luceafărul" de a închina cîteva pagini Bucureștilor, interesant interviu cu o autoritate în școala noastră de arhitectură, frumoase paginile lirice ale cîtorva poeți și prozatori. Vedem în asta un act civic, așa cum se cuvine a-l profesa oricare dintre cei ce au la îndemînă un mijloc de a-l proiecta în opinia publică. Mai mult: ne-am reamintit de Biblioteca „Orașe" a Editurii Fundațiilor de pe vremuri: un **București** a dat atunci Mircea Damian, o **Constanță** Tudor Șoimaru, un **Brașov** Octav Șuluțiu... Altfel, nu prea mulți scriitori și-au propus a trece prin filtrul lor creator realitatea noastră urbanistică, nici chiar în numele „culorii locale". În **Enigma Otiliei**, Călinescu avea să evoce un București la început de secol, iar, mai apoi, vaste proiecte arhitectonice și urbanistice, pentru un București al erei socialiste, avea să-i confere eroului său, arhitectul Ioanide. Nici scrieri consacrate arhitecturii nu putem număra prea multe. Ceea ce, desigur, nu explică îndeajuns de ce în **Dictionnaire de l'architecture moderne** (editat de Nazan, Paris, 1964) nu aflăm măcar menționat vreun nume românesc printre cele vreo mie, cîte conține Indicele, și nici vreun titlu de lucrare românească printre cele vreo 50 înșirate la „Bibliografia sumară asupra istoriei arhitecturii moderne".

Dar să nu ne mihnim în van pentru asta; în ultimele două decenii nimeni n-ar putea tăgădui progresul urbanistic și operele arhitectonice realizate pe Litoral, în Capitală și în atîtea orașe ale țării. În ultimii ani ne putem mîndri și cu arhitectura foarte modernă a cîtorva complexe industriale și cu unele realizări mai îndrăznețe în domeniul edificiilor culturale (Teatrul Național, cîteva institute științifice, cîteva case de cultură). O strădanie continuă în Capitală este și resistematizarea unor artere de circulație, crearea de spații verzi, ba chiar oarecare inițiativă de a se așeza ici-colo și cîte un monument. Să adăugăm la acestea recentul peisaj horticol din Parcul Herăstrău, pentru a marca în plus această strădanie edilitară.

Capitala noastră — atît de atașantă, cum pe drept e simțită de noi toți —, pare că abia acum își deschide o perspectivă pe măsura a ceea ce ea reprezintă ca pondere economică, social-politică, spirituală. Nu peste mult Bucureștii vor reprezenta 10 la sută din populația României: a unei Românii industrializate, fremătînd în contemporaneitatea cea mai activă a civilizației europene, ca un important centru al vieții internaționale.

Remarcînd progresul urbanistic în sensul utilitar al termenului, se resimte însă cu atît mai mult discrepanța în privința acelor factori de **personalitate culturală**, — aceea care conferă un stil și o viziune originale, cu tot atîtea puncte de identitate majoră la scara mondială a biografiilor citadine. Iar acești factori au o înrîurire infinit mai puternică decît ne imaginăm asupra formării personalității tinerelor noastre generații. Ceea ce implică soluții urbanistice îndrăznețe, chiar dacă și dificultuoase, cu largi spații îmbrățișînd grandioase opere de artă, cu monumente semnificative, purtînd amprenta epocii noastre dar sugerînd patina perenității. Memoria, spiritul, deci **cultura orașului** trebuie proiectate pe secole și pe milenii. Așa au gîndit în Viitor cei mai formidabili dintre constructorii de civilizație: Romanii. Strămoșii noștri.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Ce suflete ucide marea?

LITORAL — Sesamul spre lumea de vis a vacanțelor noastre, tărîmul pe care gîndul nostalgic l-a bătut în lung și în lat toată iarna.

Trenurile spre Mangalia Nord părăsesc gara căptușite de febra așteptării. Tînărul cu o sacoșă de cărți zîmbește unui gînd al lui și chiar domnul acela cu ochelari și chelie, care a reușit să-și plaseze în fine familia numeroasă, iese pe culoar cu un „nu știu ce" jucăuș în privire. CE POT ADUCE cele trei săptămîni de vacanță? CE AȘTEAPTĂ posesorii unui loc în trenul cu pricina, de la răgazul însorit pe malul mării? CE SE PETRECE dincolo de zborul multicolor al baloanelor și de acordurile dezlănțuite ale orchestrelor? CE RĂMÎNE după expirarea biletului de concediu?

NU TE TEME, FATO !?

„El a zis că nu te teme fato, doar sîntem oameni. Și m-a învățat să fug de la Eforie unde aveam noi tabăra și să vin cu el la Constanța. Zicea că îi electrician la București și că mai face și particular, așa că ne descurcăm noi. Deocamdată să stăm trei săptămîni cît are concediu și pe urmă mergem la București și facem nunta. Am stat o lună și într-o dimineață a zis că se duce la gară să ia bilete. Pe mine m-a lăsat la gazdă, unde stăteam, dar ea era înțeleasă cu el, fiindcă îi dăduse și bagajul, iar mie pe urmă mi-a zis că nu știa nimic. Aștept eu, se face prînzul, pe urmă amiaza. Am fugit la gară, da ce să prind? Trenul din urmă? Mi-a dat gazda, m-am rugat de ea, am zis că mă omor, o adresă și am venit la București cu un camion. Mă duc acolo unde-mi spusese femeia și ce credeți? Era însurat, domnu avea doi copii și nevastă-sa a început să plîngă, cică așa îi face mereu și zicea că îmi dă ea bani să plec. N-am luat. M-am dus la Sf. Gheorghe că îmi dădusem oră cu șoferul de la camion că el lucra la Mangalia și m-a luat înapoi. Nu m-am dus acasă. La Rîmnic mă cunoștea lumea și îmi era ruși-

SOFIA SCORȚARU

(Continuare în pag. a V-a)

„Sîntem gata pentru deschiderea taberei...!"

Azi, vom fi la fața locului cînd se va deschide tabăra elevilor de la Sinaia. Și-au dat întîlnire aici 155 de elevi. Nu este o tabără oarecare, ci tabăra membrilor colectivelor de conducere ale societăților științifice școlare. Ne imaginăm ce se poate petrece într-o tabără unde se adună pentru 14 zile pasionați într-ale științei : vor avea loc dezbateri științifice, întîlniri cu oameni de știință, discuții despre modalități ideale de lucru în cadrul societăților. Și, fiindcă avem de-a face cu vîrsta de 17 ani, nu-i vom afla numai discutînd de-ale științei, ci și „ocupați" pe terenul de sport, la dans, în drumeție...

A doua zi, joi, vom fi în mijlocul celor peste 800 de elevi găzduiți la Brașov, la modernul Grup școlar al Uzinelor „Steagul Roșu". Și aici tabăra are un anumit profil. Găzduiește secretari U.T.C. din școlile profesionale, licee de specialitate și școli de specializare postliceală din întreaga țară. Programul avertizează că secretarii U.T.C. se întîlnesc în tabără atît pentru odihnă și instruire, cît și pentru a învăța cum să activeze cu mai multă rodnicie în organizațiile U.T.C. din școlile lor.

În 17 iulie, ne-au invitat la deschiderea taberei elevii din colectivele de conducere ale societăților literar-artistice — la Curtea de Argeș.

Premianții la concursurile pe meserii, peste 200 de elevi ai școlilor profesionale, ne anunță că și tabăra lor s-a deschis la Constanța. Vor discuta despre meseriile lor, dar se vor și odihni, încît să capete forțe, să poată cîștiga concursul și în viitorul an școlar.

Toate aceste tabere își desfășoară activitatea sub egida C.C. al U.T.C.

Detalii — reportaje și anchete din aceste tabere — în numerele noastre viitoare.

E. D.

PREMIU INTERNAȚIONAL PENTRU UN COR DE AMATORI

De la Budapesta, ne sosește o veste îmbucurătoare : Ansamblul coral de amatori „Gheorghe Danga", care activează ca formație a Casei de cultură „Nicolae Bălcescu" din sectorul V din Capitală, a dobîndit Premiul II la al IV-lea Festival internațional coral „Bella Bartok" care a avut loc la Debrecen.

La concursul la care au participat 35 de formații corale de amatori din diferite țări, Ansamblul bucureștean a interpretat, la o înaltă ținută artistică, șase piese corale semnate de Dinu Stelian, Mircea Neagu, Gheorghe Danga, Doru Popovici, Zoltan Kodaly și Bella Bartok.

I. S.

10 000 DE FLUTURI ÎN... CASĂ

Farmacistul sighișorean Weber Wilhelm și-a transformat locuința într-un adevărat muzeu de științe naturale. Pasionat cercetător și colecționar, el a reușit să colecționeze peste 10 000 de fluturi, reprezentînd aproape toate zonele geografice ale lumii. Colecțiile de insecte din ordinul lepidopterelor, întocmite în decursul a peste 40 de ani, cuprind și exemplare foarte rare. Între acestea se află un fluture din sudul Argentinei, denumit „Tisania Agripina", a cărui deschidere între aripi măsoară 26 cm, cu numai trei cm mai puțin decît cel mai mare fluture descris în literatura de specialitate. Pasionatul cercetător și-a creat de-a lungul anilor o seamă de colaboratori, în țară și în străinătate cu care efectuează schimburi utile de informații.

UN NUME DESPRE CARE SE VA VORBI?

La cei 19 ani ai săi, Tudor Onica, *bîrlădean, este un tînăr artist în plină ascensiune. Holul Teatrului de stat „V. I. Popa", Casa universitarilor din Iași i-au găzduit interesantele și promițătoarele sale expoziții. La vîrsta de 8 ani, lucrările sale surprindeau prin îndrăzneală și viziune; la 11 ani obține Diploma distinctivă a Ministerului Învățămîntului cu prilejul Expoziției naționale de artă plastică a tineretului ; la 13 ani cucerește mențiune la Expoziția națională de desene a copiilor și tineretului școlar; la 14 ani i se conferă premiul II pe țară la o altă competiție asemănătoare.*

Cel mai mare succes al său l-a constituit prima expoziție personală deschisă sub egida Casei de cultură din Bîrlad. Despre lucrarea „Bach" criticul de artă Petru Comarnescu *scrie în România literară ; „...sugestie muzicală prin culori delicat armonizate și forme ritmate..."*

IOAN FLOREA
Biolog

Itinerar turistic : Muzeul de la Adamclisi

VERNISAJ

Luni s-a deschis la Galeriile de Artă „Apollo" din Calea Victoriei nr. 56, expoziția de grup : Gabriela Pătulea-Drăguț, Iulia Oniță *și* Adina Caloenescu. *Vernisajul s-a bucurat de audiență, iar publicul prezent a apreciat pictura sensibilă, înclinată către poezie și simbol a* Gabrielei Pătulea-Drăguț, *ca și pe cea a* Adinei Caloenescu *de un lirism grav, meditativ, concentrat în forme expresive și îndelung elaborate.*

Și sculptura Iuliei Ioniță, *o excelentă modelatoare, aplecată spre sugestivitatea plastică a compoziției și în egală măsură a detaliului s-a bucurat de același succes.*

C.R.C.

● BRĂILA

LOTCA DE AUR

Anul acesta festivalul brăilean de muzică ușoară „Lotca de aur" s-a aflat la cea de-a doua ediție. Unii dintre concurenții de anul trecut și-au atras aprecieri din partea televiziunii, fiind solicitați a lua parte la diverse manifestări și concursuri. Cîștigătorul primei ediții, Antonel Dumitrache, se află acum în pragul ultimei etape a popularului concurs „Steaua fără nume", lui urmîndu-i Adriana Ene și Elena Durbacă, ajunse la cea de-a doua etapă a aceluiași concurs.

Se cuvine a sublinia meritele organizatorilor, Comitetul municipal Brăila al U.T.C. care a depus eforturi deosebite pentru o cît mai deplină reușită a acestei manifestări. Alegerea celor 34 de concurenți, participanți la etapa finală, dintr-un număr de peste 270 de tineri dornici să se afirme nu a fost deloc ușoară. Și pentru ca spectacolele să aibă o ținută artistică de un nivel cît mai ridicat, au fost invitați să susțină recitaluri, alături de cîștigătorii primei ediții și vedete ale muzicii ușoare românești ca Mihaela Mihai, Doina Spătaru, Mariana Bădoiu, Corina Chiriac, George Răpcău, Dan Gherasim, Marcel Roșca, precum și nigerianul Chike Basil.

Juriul a hotărît să nu acorde, la această ediție, trofeul cel mare, întrucît nici un participant nu s-a impus în mod deosebit. Gabriela Vasilică, Doina Mareș, Vulica Anghel și Magda Corea, care au fost remarcate cu acest prilej de către regizorii și redactorii televiziunii, au fost invitate să participe la concursul „Steaua fără nume".

I. BELCIUGAN

Note

Hanul „Prahova" între reclamă și realitate

„CA LA NOI LA NIMENEA!"

De necrezut, dar adevărat : **Hanul „Prahova"**, restaurantul atît de prezent în ultimele zile în spațiile reclamelor scrise și tele — „ca la noi la nimenea" — l-am găsit ieri, în nămiezi — mai exact la orele 12,30 — închis. „Închis pentru inventar !" — a sunat în loc de „bun venit" avertismentul unui ospătar... în civil. Da, într-adevăr, localul era gol, mesele descoperite, umbrelele neîntinse. Într-o parte, la o masă, la răcoarea unei umbrele, ospătari, revizori, cenzori, inspectori — înglodați în hîrtii, registre, dosare, pe care le întorceau alene de pe o parte pe cealaltă. Numeroșii clienți — oamenii păcăliți de reclama insistentă — care probabil urcaseră în autobuzul 31 sau în troleibuze în cine știe ce cartier îndepărtat, veneau, întrebau și plecau ! Plecau stupefiați de indolența și iresponsabilitatea gazdelor, de insolența răspunsului evaziv și morocănos : „Nu vezi dom'le, că-i închis ? !"

E cazul să notăm și discrepanța dintre nemaipomenitele preparate, cu specific și paraspecific, înscrise în listele de... reclamă și ceea ce are localul și-ți oferă ospătarii. Vinul e... „Murfatlar" de București, cîrnăciorii munteneşti sînt oltenești sadea, numai că au o doză de sare de te ustură gingiile și bei 10 kile de apă, berea blondă rece din reclamă se transformă subit în surogatul, de culoare maronie, denumită Porter, serviciul prompt e cam așa : după o jumătate de oră te întreabă ce dorești ; după o altă jumătate vine pentru confirmare și recapitulează greșit comanda, apoi ți-aduce mîncare și a uitat tacîmul și uite așa din peripeții în peripeții, încît, pe cînd ospătarul a epuizat lista comenzii, ți se face lehamite să mai servești ceva ! Și cît de frumos sună reclamele. Îți lasă gura apă...

V. M.

RECONSTITUIRI IEȘENE...

● CASA IN CARE MITROPOLITUL CĂRTURAR DOSOFTEI își avea tipărnița în urmă cu aproape 300 de ani, se pregătește să primească vizitatori. În urma efectuării lucrărilor de restaurare, la care au colaborat arhitecți și istorici, clădirea a fost reconstituită în stilul și spiritul epocii. Ea va fi încadrată organic în ansamblul arhitectonic al Palatului culturii din Iași.

Aici se va organiza secția de literatură română veche din cadrul Muzeului de literatură al Moldovei. În încăperea de la parter vor fi expuse prețioase manuscrise, cărți și documente de limbă și literatură veche românească, texte în limba slavonă.

Sportivii de la „SPARTAC" au sărbătorit

DOUĂ DECENII DE ACTIVITATE

Cu două decenii în urmă lua ființă în București o nouă asociație sportivă, care cuprindea pe lucrătorii comerțului socialist din Capitală. Festivitățile închinate celor două decenii de activitate s-au desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute pe stadionul Olimpia și în sala „Floreasca" (meciurile de tenis de masă). La această aniversare gazdele au avut ca invitați și sportivi de la clubul Vörös Meteor din Budapesta, de la Progresul, S.S.E. 2, P.T.T., Metalul, C.P.B., Granitul, Electronul ș.a.

Vörös Meteor a deplasat la această manifestare sportivă voleibalistele (care se află pe locul 4 în divizia A) și echipa de tenis de masă-fete. Cei mai buni au învins și au cucerit trofeul „Cupa Spartac XX".

După decernarea premiilor, pentru munca neobosită și rodnică, numeroși activiști sportivi voluntari au fost distinși cu diploma „Meritul sportiv" printre care Lucia Slăvescu (tenis de masă), Ion Avramescu, președintele asociației — care deține această funcție de la data înființării ei, deci de acum 20 de ani !

Toate laudele pentru organizatori care au asigurat condiții excelente de desfășurare a acestei ample manifestări împreună cu urările de noi succese sportive și atragerea unui număr cît mai mare de tineri și tinere pe terenurile de sport.

NICOLAE TOKACEK

În fotografie : Fază din partida de volei femenin Vörös Meteor Budapesta — S.S.E. 2 : 3—2.

STAGIUNEA ESTIVALĂ, ÎN PLANURI, PROPUNERI, SCUZE

(Urmare din pag. I)

Intră în conștiința publicului ca „proaste", și toamna pornim de la zero pentru că, îndeplinind obligațiile financiare, am omorît cu mina noastră și din cauza scenelor pe care le avem, spectacole încă vii".

Cum stăm la capitolul îndeplinirii obligațiilor financiare ?

Lucian Giurchescu (directorul Teatrului de Comedie) : — „Încasările sînt mici. Prețul biletului e mult mai mic decît la sală. (5 lei preț general — față de 5 pînă la 15 lei, prețuri variabile la sală). Numărul spectatorilor puțin mai mare. La parcurile „Nicolae Bălcescu" și „23 August" — foarte depărtate — sînt chiar și mai puțini. Practic, noi știm că stagiunea estivală — în formula asta, aceeași de ani de zile — nu folosește nimănui. Discutăm veșnic în gol, încercăm să găsim paleative".

Ion Dacian : — „Facem chiar un deserviciu O.N.T.-ului, cu aceste spectacole slabe, din cauza lipsei totale de mijloace tehnice".

Lucian Giurchescu : — „Veșnic plîngem după stagiunea anterioară și ne gîndim la cea viitoare. Dar nu se încearcă nimic acum : o nouă formulă de spectacol estival, o nouă formulă de stagiune estivală ; sau sistarea definitivă a acestui compromis".

Nu se încearcă ! Cine să încerce, dacă nu teatrele ? S-au propus, se montează spectacole speciale pentru vară ?

Ion Dacian : — „Unde ? N-avem nici o grădină centrală. Dispersăm publicul și eforturile noastre artistice în cîteva grădini periferice, pe scene proaste. Cum să-mi propun o montare de operetă — foarte bine venită vara — cînd n-am sonorizare (din 5000 de spectatori, dacă aud 100 bine !), cînd scenele sînt prea mici sau prea mari, fără aparatură elementară, cînd ansamblul se machiază „într-un picior", înghesuit ca într-o cutie de conserve, cînd ajung să le spun uneori să-și aducă de acasă pînă și oglinzi !"

Există grădina „9 Mai". De ce nu intră în proprietatea teatrelor, de ce nu se amenajează ? Există grădina cinematografului Doina. Există scena de la Palatul Pionierilor. De ce nu se amenajează ? Deci, un laitmotiv al scuzelor : lipsa scenelor în aer liber, lipsa unei înzestrări tehnice adecvate la cele care există.

Ion Cojar (directorul Teatrului Mic) : — „Dar e un laitmotiv al obiecțiilor noastre de cînd ni se tot cere o stagiune estivală originală, un fenomen teatral de sine stătător. Și mereu ni se oferă aceleași condiții refuzate de noi".

O „interesantă" informație : teatrele de vară intră în custodia Direcției de spații verzi ale Capitalei (? !)

Maxim Crișan : — „Pentru cine să facem un spectacol special în grădini atît de depărtate ? La actul III spectatorul pleacă să prindă autobuzul. Am încercat anul trecut la Mogoșoaia un spectacol cu „Luceafărul". Armată, cai, iluminație specială, a costat enorm, am muncit enorm, a fost frumos într-adevăr".

Și s-a dat de două ori ! !

Ion Cojar : — „Nu există o subvenție specială pentru un spectacol special. La Mogoșoaia, de pildă, ai nevoie de autobuze pentru spectatori".

Lucian Giurchescu : — „Să zicem că fac un spectacol estival. Bun. Riscul e mare. Poate fi un eșec financiar. Sau nu. **Oricum**, îmi văduvesc repertoriul de o premieră a stagiunii mari".

Ion Cojar : — „Dacă trebuie să facem teatru vara, indicat e un tip special de spectacol. Nu spun pentru intîia oară, că m-ar tenta. De altfel, și pe Cernescu l-a tentat ; „Nunta lui Figaro" o gîndise pentru aer liber. Și n-a reușit. Acolo unde a vrut să-și facă spectacolul s-au găsit gazde neprimitoare. Un singur teatru nu poate face un asemenea spectacol, îl depășește. Solicită un text special, o trupă specială, un loc special ; un fel de amenajare ca pentru un platou de filmare. Și un sector special de publicitate".

Maxim Crișan : — „Tare mă întreb cum am plăti publicitatea asta ? Și în timpul anului trebuie să cheltuim cît mai puțin pentru ea. De pildă, anul acesta la un buget de 8 milioane, al teatrului nostru, doar 25 000 au fost afectați publicității".

Dar să reluăm : Tipul special de spectacol nu poate fi realizat deci, de un singur teatru.

Lucian Giurchescu : — „Așa că, o premieră estivală fără pretenții de mare montare ar putea fi implicată într-un repertoriu al unei stagiuni nonstop. Merită însă să discutăm doar **o formă de festival teatral de vară".**

Există în multe țări astfel de festivaluri. Dar baza de atractivitate o constituie vestite monumente arhitectonice (Versailles, Cartierul Marais). E știut însă că toate aceste festivaluri sînt în pierdere financiară.

Lucian Giurchescu : — **„Dacă vrem să facem „fapte mărețe" peste vară, atunci trebuie să ne fixăm un scop precis : triumful artistic".**

Ion Cojar : — „Anul trecut am umblat cu o comisie trimisă de C.S.C.A. pe la Sibiu, Brașov... Am umblat, am făcut referate, am găsit soluții interesante și totul s-a oprit aici. Chiar și acolo unde au fost șanse, nu s-a făcut nimic".

Alecu Popovici : — „S-au făcut spectacole de „sunet și lumină" anul trecut. Au fost reușite, dar s-au oprit. Motive financiare".

Și cum să nu fie, dacă la Vila Minovici sau la Muzeul Storck nu intră mai mult de 80 de spectatori, și un astfel de spectacol costă foarte mult. Dar nu se gîndește nimeni că elevii, copiii de toate vîrstele, sînt vara în vacanță ? Pentru ei — în tabere la Palatul Pionierilor, teatrele nu se gîndesc să-și impună prezența cu un repertoriu special, care nu ar costa foarte mult ?

Alecu Popovici : — „Sînt foarte greu de mobilizat tocmai pentru că sînt în vacanță. Dar în tabere, ar fi o idee"...

Poate această idee să-i fie sugerată teatrului „Ion Creangă".

Planuri, propuneri, scuze : cam acesta ar fi rezultatul anchetei noastre. Și, deci, anul acesta stagiunea estivală se cheamă a fi **o muncă de programare** : furnizarea spectacolelor din stagiune unor estrade de agrement. Nici o pregătire specială.

Amza Săceanu : — „De fapt, ăsta este rezultatul intențiilor noastre. Sistem interteatral pentru stagiunea de vară nu se poate. Nu există un asemenea for, o formă financiară de împărțire a cîștigurilor".

Dar nu poate exista ? Dacă ne menținem la ideea unei stagiuni estivale să dăm curs inițiativei unui festival de vară. Dacă nu, să lăsăm vara operetei, estradei, ansamblurilor folclorice, oferindu-le însă scene adecvate și solicitîndu-le un repertoriu special.

Lucian Giurchescu : — „Dacă trebuie să ținem seama de turiști, ar trebui să avem un teatru care să poată funcționa și pe ploaie (un teatru-cort, de pildă). Și dacă într-adevăr publicul vrea teatru și vara, atunci unu-două teatre prin rotație să asigure stagiunea estivală. În fața formulei actuale mă întreb însă dacă suspendînd brusc stagiunea estivală, s-ar simți în public lipsa ei ?"

SEARĂ FIERBINTE LA... FIERBINȚI

Joi seara, am avut din nou revelația întîlnirii cu tinerețea pură. 200 de liceeni din județul Ilfov cu chipurile bronzate se adunaseră într-o sală din comuna Fierbinți, ca să-l asculte pe handbalistul Cornel Oțelea, maestru emerit al sportului, căpitanul echipei naționale de handbal care a cucerit, la ultima ediție a C.M., titlul de campioană a lumii. Am primit și eu invitația, din partea organizatorului — Comitetul județean Ilfov al U.T.C. — să-l însoțesc pe celebrul sportiv și alături de relatările și istoriile lui despre episodul „Paris '70", despre handbal, despre drumul unei cariere sportive glorioase, să prezint cîteva secvențe despre „El Mundial '70", impresii personale despre călătoria pe care am făcut-o în Mexic în calitate de trimis special al ziarului „Scînteia tineretului" dar mai cu seamă despre fotbaliștii noștri, despre vedetele și echipele mari ale turneului final. Invitația tentantă, misiune dificilă, să recunoașteți.

Cei 200 de liceeni din Ilfov, constituiți într-o tabără de muncă patriotică, se aflau în cea de a doua săptămînă de lucru pe unul din importantele șantiere de irigații ale țării și actele, dovezile lor de abnegație și dăruire pentru un scop într-atîta de generos, uimiseră nu numai pe beneficiarii unității agricole socialiste — dar chiar și pe localnici, pe sătenii din împrejurimi. Întîlnirea cu ei — un moment de destindere, de reconfortare, de odihnă activă punctat, alături de atîtea altele asemănătoare, în programul taberei — ni l-a descoperit pe acești tineri brigadieri, în egală măsură și ca sportivi și iubitori pasionați ai sportului. Întrebările numeroase, nu lipsite de tîlc și insinuante pe alocuri au constituit o avalanșă greu de stăvilit. A fost nevoie de două ore și mai bine pentru a echilibra, pînă la urmă lupta, și pentru a obține, în final, un... meci nul.

V. CĂBULEA

● GRUPUL FOLCLORIC „CRAI NOU", reprezentantul Organizației pionierilor din România la cea de-a treia ediție a „Cavalcadei prieteniei" — inițiată de organizația „Les pionniers de France" — a prezentat 20 de spectacole în diferite localități, între care Aubervilliers, Bagnolet, Genevilliers, Montreuil, Ivry și Toulouse, care s-au bucurat de un frumos succes. În cronicile consacrate evoluției pe scenele franceze a micilor interpreți, ziarul „L'Humanité" subliniază, printre altele, varietatea cîntecelor și dansurilor, măiestria artistică a interpreților, precum și omogenitatea spectacolelor prezentate în cadrul turneului.

REGIONALA CĂI FERATE BUCUREȘTI

Va ține concurs de admitere în școala de impiegați de mișcare, luni 20 iulie 1970 ora 8,00 la Grupul Școlar C.F.R. București, Calea Griviței nr. 343.

Pot candida absolvenții de liceu, cu sau fără bacalaureat, avînd vîrsta maximă de 43 ani — cei din cadre 45 de ani — stagiul militar satisfăcut și domiciliul pe întregul cuprins al Regionalei de Căi Ferate București.

În timpul școlii elevii vor primi anumite drepturi și înlesniri despre care se pot cere informații la orice stație C.F.R., unde se depun și cererile de înscriere, cu trei zile înaintea datei concursului.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

SUNETUL MUZICII (ambele serii) : rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,10; 20,15).

ACEASTĂ FEMEIE : rulează la București (orele 8,45; 11; 13,15; 16,15; 18,45; 21), Melodia (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15), Arenele Romane (ora 20,45).

PETRECEREA : rulează la Republica (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15). Capitol (orele 8; 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Stadionul Dinamo (ora 20,30).

ARGOMAN SUPER-DIABOLICUL : rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Festival (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Grădina Doina (ora 20,30), Grădina Festival (ora 20,30).

CEI CINCI DIN CER : rulează la Lumina (orele 9,30—15,30 în continuare ; 18; 20,30).

MARELE SEMN ALBASTRU : rulează la Victoria (orele 18,45; 21).

URMĂRIREA : rulează la Victoria (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15).

SPLENDOARE ÎN IARBĂ : rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PREERIEI : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Grădina Moșilor (ora 20,30).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

STRĂINII : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20.30), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE : rulează la Griviița (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30). Aurora (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19), Grădina Aurora (ora 20,30).

CAZUL SERGENTULUI GRIȘA : rulează la Înfrățirea (ora 15,15).

BĂNUIALA : rulează la Înfrățirea (ora 18,20), Ferentari (orele 15,30; 18, 20,30).

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ : rulează la Buzești (orele 15,30; 18).

AFURISITUL DE BUNIC : rulează la Grădina Buzești (ora 20,30).

DEPARTE ÎN APUS : rulează la Dacia (orele 8,45; 20,30).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO : rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15), Floreasca (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15; 17; 19),Grădina Arta (ora 20,30), Grădina Bucegi (ora 20,30).

AL 8-LEA: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET : rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).

IUBITA LUI GRAMINIA : rulează la Lira (orele 15,30; 18).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ : rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20), Grădina Lira (ora 20,30).

MARILE VACANȚE : rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30), Miorița (orele 11; 15; 17,30; 20).

STĂPÎN PE SITUAȚIE : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

OPERAȚIUNEA LADY CHAPLIN : rulează la Crîngași (orele 16; 18; 20).

CEI 1 000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE : rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

JURNALUL UNEI CAMERISTE : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Gloria (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30), Flamura (orele 11; 16,30; 19,30), Tomis (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30), Grădina Tomis (ora 20,30).

VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE : rulează la Popular (orele 15,30; 18) ; **PENTRU ȚARĂ ȘI REGE** : (ora 20,15).

FAMILIA TOT : rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

RĂZBUNĂTORUL : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

AVENTURILE LUI JUAN : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18), **SĂ NU UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE** (ora 20,30).

OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT : rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

ÎNGERUL ALBASTRU : rulează la Grădina Capitol (orele 20,15; 22).

OPERAȚIUNEA LEONTINE : rulează la Grădina Vitan (ora 20,30), Grădina Rahova (ora 20,15).

DANSIND SIRTAKI : rulează la Progresul-Parc (ora 20,15).

FANFAN LA TULIPE : rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 11; 13) ; **JUCĂTORUL** (orele 18,30; 20,30).

teatre

MIERCURI, 15 IULIE 1970

Teatrul „C. Tănase" (La Teatrul de vară „Herăstrău") : AȘA A FOST LA MEXICO — ora 20.

tv

MIERCURI, 15 IULIE 1970

● 18,00 Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera ● 18,05 Universal-șotron — enciclopedie pentru copii : Litera S ● 18,30 Actualitatea în economie ● 19,15 Anunțuri — publicitate ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Reflector ● 20,15 Tele-cinemateca : „Viva Villa" ● 22,05 Ora editorului ● 22,30 Desene animate ● 22,40 Gala marilor interpreți români : Elena Cernei ● 23,05 Telejurnalul de noapte.

NOI ÎN MUNCĂ

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

CONTURURI LA O EMBLEMĂ A FIDELITĂȚII PROFESIONALE

DIN ÎNALTUL ÎNDEMN AL CONȘTIINȚEI MUNCITOREȘTI

Sîntem la Piatra Neamț, la Întreprinderea mecanică „Ceahlăul" la care, judecînd după statistică, mai mult de șaizeci la sută dintre salariați sînt de vîrstă utecistă. Numeric, vreo 1 000 de flăcăi, cum ne confirmă inginerul șef Octavian Chelaru și el tînăr ca directorul Gh. Dumitrescu, ca mai toți șefii de servicii, de secții, de ateliere.

— E o întîmplare ?

Octavian Chelaru ne răspunde prompt.

— Nu ! Uzina noastră, situată aici, pe malul Bistriței, se află, de fapt, la confluența dintre agricultură și industrie. Ea s-a dezvoltat în ultimii 4—5 ani, asimilînd trimestru cu trimestru noi produse. Aceasta a presupus cu necesitate creșterea cu fiecare an a eșalonului de muncitori. Și ei au fost recrutați din rîndurile tineretului, mulți dintre ei venind de la sate, din familii de forestieri sau de agricultori. Au învățat aici meseria absolvind cursuri de calificare sau de specializare, fiecare dintre ei fiind pe rînd dascăli și învățăcei.

Spunînd simplu „meserie", noțiunea e săracă pentru că, de fapt, această uzină produce o gamă mare de utilaje pentru agricultură, echipamente pentru irigații, transportoare pentru pătule și silozuri, extractoare, generatoare de acetilenă, plăci turnate, piese de schimb și, de anul acesta, betoniere și grape cu discuri diversificate pentru livezi și grădini legumicole, adaptate terenurilor în pantă. Fiecare utilaj cere o specializare precisă, o investiție profesională sigură. Asimilarea în producție a utilajelor ca și creșterea specializării profesionale au fost făcute din mers, cu acești tineri, deprinși pînă mai ieri să mînuiască tirnăcopul sau țapina. N-a fost ușor nici pentru cei în vîrstă, care au trebuit să treacă — pentru echipamentele de irigații — de la metalurgia feroasă la cea neferoasă.

— Știam că integrarea urbană a tineretului venit din mediul rural trebuia să înceapă cu creșterea calificării, a specializării — completează interlocutorul nostru, tînărul inginer Octavian Chelaru. Am organizat cursuri, am ținut prelegeri. Esențiale au fost acțiunile prin care am dezvoltat ambiția profesională, sentimentul că sînt muncitori și că ceea ce iese din mîna lor trebuie să aibă un certificat de cea mai bună calitate. Am creat o anume emulație, un spirit de întrecere. Poate vi se pare naivă inițiativa noastră, dar v-o împărtășesc sincer pentru că, la noi, a dus la rezultate neașteptate. La început, cu fiecare lot nou de tineri organizam după program demonstrații în legătură cu turnarea și sudarea neferoaselor, dînd apoi posibilitate fiecăruia să confecționeze, din deșeuri, diferite piese pe care să-și șantenze numele. Pe cele mai izbutite le expunem (facem și acum această treabă) într-o vitrină care certifică o virtuozitate. Această acțiune ne-a dat posibilitatea să facem noi selecții — după aptitudini — și să rezolvăm, din punct de vedere al psihologiei muncii, problema plasării pe profesii, pe specializări, pe linii tehnologice a fiecărui tînăr.

— Integrarea urbană de care vorbeați — este de părere la rîndul său, M. Andrei, membru al comitetului U.T.C. pe uzină — are mai multe implicații. Noi am fost deprinși aici cum să ne îmbrăcăm, cum să invităm la dans o fată, cum să ducem o conversație. Pericolul de a cunoaște orașul începînd cu periferia — și cu ceea ce are periferia : cîrciuma, gestul huliganic, îmbrăcămintea excentrică — mai stăruie la unii încă. Dar și aici are dreptate tovarășul inginer Chelaru, s-a creat acea ambiție la tinerii noștri de a nu uita în nici o împrejurare că sînt muncitori ai acestei uzine și că acest colectiv nu le poate ierta o manifestare străină eticii noastre socialiste, străină spiritului muncitoresc. Spiritul de echipă funcționează nu numai în uzină dar și dincolo de porțile ei.

Discuțiile purtate de-a lungul a două dimineți cu tinerii de la liniile de turnătorie și de sudură și cu cei de la bancul de probă a echipamentelor pentru irigații, cu foarte tinerii maiștri Petru Ciobotaru, Ion Cîrcineanu, Mihai Popa, Petre Ciupercă și Ion Mihăilescu, conturau noțiuni cu care se operează aici frecvent și familiar : integrare profesională, spirit de echipă, autodepășire. Dar, dintre toate, sau mai cuînd ca o sinteză a lor, reține atenția un anume cuvînt de ordine : AUTOUTILAREA prin efort și inițiativă proprie, prin creativitate. Aflăm, astfel, că acești 1 000 de flăcăi, angajați unanim în același efort sînt strungari, turnători, sudori dar în același timp autori de inovații, că sînt ingineri, tehnicieni, maiștri, economiști dar și specialiști de concepție, creatori ai unor tehnologii noi, semnatarii actualei organizări a producției pe flux continuu, centralizat, un fel de brîu sau de cerc care începe la poarta uzinei, cu sosirea materiei prime și sfîrșește, tot la poarta uzinei, pe rampa de expediție sau în cele cîteva garnituri de trenuri care iau zilnic drumul spre beneficiarii din țară.

Ce semnificație concretă are această autoutilare ? Inginerul Chelaru anticipa întrebarea ca unul care a mai fost întrebat în această privință.

— Vă spuneam că sîntem o unitate tînără. În 1966 lucrau 100 de tineri. Astăzi lucrează 1 000. În 1967 produceam 2 300 de tone de confecții metalice. Astăzi producem 7 700 tone și cu un grad mare de tehnicitate. Creșterea s-a realizat prin mecanizarea operațiilor de turnătorie, sudură și lăcătușerie. Turnătoria era proiectată la 200 de tone zilnic și am ridicat-o la o producție de 1 000 tone. Am creat aici, prin colective de concepție, utilaje, agregate, unelte, fluxuri speciale pe subansamble. Liniile de sudură, debitarea centralizată, estacadele cu poduri rulante, instalația de șincare, valțurile și presele hidraulice s-au conceput și s-au confecționat tot aici, prin fonduri de mică mecanizare, în funcție de nevoi fără să apelăm la fondurile de investiții ale departamentului. La un leu cheltuit pentru autodotare obținem o producție suplimentară de 17 lei.

Creșterea e spectaculoasă ! De la 22 milioane, o producție globală de 370 milioane. Argumentul se impune singur și el aduce în discuție, din nou, acea investiție făcută în conștiința acestui tineret ridicat la rangul de muncitor, la demnitatea de făurari moderni.

Este o desprindere de ceea ce însemna meșteșugarul de odinioară, este un salt spre tehnica superioară pe care tînărul nu numai că învață s-o mînuiască eficient, dar și să și-o creeze singur la parametri dinamicii noastre sociale.

— Interferența acestora, osmoza aceasta între creatorul de unelte și producătorul metalurgist, a rezolvat și o altă problemă : stabilitatea cadrelor. Și inginerul șef aduce iară un argument : La noi se vorbește foarte rar de vreun tînăr care ar cere, eventual, transferul la o altă întreprindere, din alt centru urban. Tinerii vin aici, învață meseria, primesc case, se căsătoresc, unii sînt trimiși la școli de maiștri și se întorc tot aici, reluîndu-și activitatea de parcă n-ar fi lipsit nici o clipă.

Despre sine nu ne spune nimic. Aflăm însă că ing. Chelaru a fost solicitat să lucreze în București dar a tot amînat, lăsîndu-i pe cei care-l solicitau să înțeleagă că de această uzină este legat sufletește, că aici tatăl său a lucrat 40 de ani, a fost primul ei director după naționalizare și tot de aici a ieșit la pensie, că, de fapt, în această uzină lucrează și ceilalți doi frați ai săi și alături de ei atîția alți tovarăși de-o vîrstă, de-o generație. Și, apoi, la numai cîteva sute de metri se ridică o uzină soră, Uzina integrată de irigații, care peste 3—4 ani va tripla actuala producție metalurgică care se realizează acum, aici, pe malurile Siretului, la poalele împădurite ale Petricicăi.

Aceasta constituie o altă emblemă decît cea prinsă pe reverul halatului fiecărui lucrător, desemnînd funcția și locul de muncă. O emblemă a fidelității, a statorniciei, a titlului de mîndrie pentru uzina lor. Emblema aceasta o descifrăm în realizarea celor 9,6 milioane lei producție suplimentară, avînd ca echivalent fizic 30,7 tone de utilaje pentru industria alimentară și cele 177 tone echipament în plus pentru irigații. Altfel spus, cîteva mii de hectare din perimetrele Periș, Ozum sau Valea Carasu — prinse în planul național de irigații — au primit înainte de termen conductele, cuplajele, accesoriile și subansamblele pe care s-au montat aspersoarele și grapele de pompare sau de redistribuire a apei care vor fertiliza ogoarele patriei noastre, le vor ridica rodnicia.

Este, sumar, replica acestui colectiv tînăr la răspunsul PREZENT rostit solemn de toți oamenii muncii, de întreaga națiune în aceste zile de mare elan constructiv.

PETRE ZARNESCU

La aeroport

În Dumbrava Sibiului

În parcul tineretului

SIBIU — trei tablouri în mișcare

(Urmare din pag. I)

din luna mai cîteam în ziare că e închis din cauza ploilor și inundațiilor, va putea primi în curînd pe moderna sa pistă de decolare și aterizare, zi și noapte, pe orice fel de vreme, avioane de toate tipurile. Și pentru că pregătirea unui asemenea moment se cere încă multă muncă, pe aeroport descind în continuare, noi serii de brigadieri.

2. LA STÎNA DIN DUMBRAVA

O stînă a coborît din Munții Sebeșului, de la 2 000 m înălțime, dintre vîrfurile Pătru și Șurianu. Ea se oferă vizitatorilor Muzeului tehnicii populare din Dumbrava Sibiului. Dar „ascensiunea" grupului de băieți și fete de la Liceul „Octavian Goga" pe care l-am întîlnit aici în cea din urmă zi a celor două săptămîni de muncă patriotică în brigadă, avea scopuri mult mai complexe decît ale unei drumeții într-un peisaj pitoresc. În „amfiteatrul" aidoma celui din zona Sebeș-Alba, de unde fusese adusă stîna, tinerilor li se încredințase misiunea de a reface complet, în absența păstorilor, ambianța pastorală. Curățau curtea stînei, strîngeau finul în căpițe, adunau vreascuri din pădure pentru foc, deschideau poteci de acces pentru vizitatori.

— E ultima, dar și cea mai frumoasă din activitatea de brigadier, se destăinuie Doina Mihăilescu. Îmi place soarele, nu e prea cald, și fac plajă, alături e lacul, miroase a fîn cosit și a pădure. Parcă am fi într-un peisaj țărănesc din poeziile lui Goga.

— Mie, cea mai frumoasă zi mi s-a părut ziua a patra, ne spune Ion Miclea. A plouat, noi lucram la spații verzi și am intrat cu fetele la filmul „Acțiunea Vulturul".

— Dar cea mai grea zi care vi s-a părut ?

Gheorghe Saladă : „ziua a zecea, cînd am fost la I.A.S. Șura Mică. Am început lucrul la ora 7 și am stat pînă seara la 6,30. Colegii au plecat la ora 3, iar eu cu Marinescu și cu Leu am rămas să încărcăm coacăzele în camion".

Dan Hudițeanu : „cînd din 5 kg de coacăze culese, am mîncat unul. A doua zi nu mi-au mai trebuit".

Livia Pădureanu : „a unsprezecea zi, tot la coacăze. Am cules fiecare aproape o ladă și jumătate. La ora trei mașina nu a mai venit să ne ia și am luat-o pe jos cale de 12 km. Noroc că aveam tranzistorul cu noi".

3. ORE DĂRUITE FRUMUSEȚII PARCULUI

26 de eleve din clasa a X-a E, și 9 din clasa a XI-a E de la Liceul „Gheorghe Lazăr" făceau retrospectiva timpului de vacanță consacrat acțiunilor de muncă voluntar-patriotică : două zile, curățat alei în parcul Sub Arini ; șase zile, îngrijit parcul tineretului ; o zi, cărat cărămizi pentru construcția blocurilor în cartierul Hipodrom ; trei zile la recoltat în I.A.S. Șura Mică ; o zi la smuls ceapă la C.A.P. Șelimber. De la o zi la alta ele au fost prezente în diferite locuri de muncă. Dar cele mai multe ore le-au consacrat înfrumusețării parcului.

— Aș putea spune că am lucrat pe măsura rezultatelor anterioare ale clasei, susține Maria Soroștineanu, dintr-a X-a. Ținem să ne afirmăm drept cel mai omogen colectiv, cu rezultatele cele mai bune, adică atît la învățătură și disciplină cît și în muncă.

— Fruntașe ?

— Vă putem da numele celor mai bune din clasă la învățătură : Viorica Toma, Paraschiva Dragomir, Adriana Badea, Ana Comșa. Dar după orele dăruite frumuseții parcului fetele nu se mai pot împărți în fruntașe și codașe, ne declară diriginta clasei, tovarășa profesoară Gabriela Stănculescu.

Un examen de vacanță a fost trecut cu succes, un examen care le-a consacrat în egală măsură fetelor hărnicia și dragostea de muncă.

GENERALIZAREA EXPERIMENTĂRII NOULUI SISTEM DE SALARIZARE ȘI MAJORAREA SALARIILOR ÎN INDUSTRIA UȘOARĂ

TRAIAN PERJOC

Director — Direcția Organizării Producției și a Muncii din Ministerul Industriei Ușoare

Generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în industria ușoară s-a făcut începînd cu data de 1 februarie 1969, la majoritatea întreprinderilor Ministerului Industriei Ușoare. Aceasta a fost în mod minuțios pregătită de colective de specialiști din întreprinderi și din minister, sprijiniți de organele de partid locale și de activiști ai sindicatelor. Acționînd pe baza unui plan dinainte stabilit, aceste colective au pregătit în mod amănunțit toate condițiile pentru aplicarea în bune condiții a noilor elemente de salarizare. În acest scop s-au elaborat norme fundamentate științific (fiecare întreprindere ținînd seamă la elaborarea acestor norme, de nivelul tehnic al producției, condițiile organizatorice ale fiecărui loc de muncă, precum și de gradul de calificare al muncitorilor) și s-au precizat atribuțiile și răspunderile fiecărui salariat. De asemenea, în vederea aplicării în condiții cît mai optime a noului sistem de salarizare, s-a ținut seama de rezultatele obținute de cele 10 întreprinderi din industria ușoară, care au aplicat experimentarea noului sistem de salarizare începînd cu 1 iunie 1968.

O trăsătură caracteristică a noului sistem de salarizare este aceea că asigură creșterea ponderii salariului tarifar, ca element determinant al cîștigului salariaților de la 75 la sută la circa 95 la sută din salariul total. Aceasta a dus la o mai mare stabilitate a cîștigurilor muncitorilor și a personalului tehnico-administrativ asigurînd un echilibru corespunzător al veniturilor. De asemenea, spre deosebire de vechiul sistem de salarizare, una din căile pentru atingerea scopului urmărit de noul sistem de salarizare — întărirea cointeresării materiale a celor ce muncesc în creșterea producției și a productivității muncii și a eficienței economice — a fost diferențierea salariilor tarifare ale muncitorilor din aceeași categorie pe trei trepte de salarizare și a personalului tehnic-administrativ pe 5—6 gradații, în raport cu calitatea lucrărilor efectuate, inițiativa și operativitatea în muncă.

Astfel, la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare în industria ușoară aplicînd prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 914/1968 și 2333/1968, s-a realizat o încadrare a muncitorilor în trepte, astfel : — la nivel de bază 36,1 % din total muncitori ; — la treapta I 20,4 la sută ; — la treapta II 21,5 la sută ; — la treapta III 22,0 la sută.

Din datele de mai sus a rezultat că încadrarea muncitorilor pe trepte a fost corespunzătoare, existînd în același timp și unele diferențieri pe subramuri. Încadrarea medie a muncitorilor pe trepte fiind de 1,65.

În general încadrarea pe trepte de salarizare s-a făcut în raport de calificarea și aptitudinile personale ale muncitorilor, precum și de complexitatea și dificultatea lucrărilor executate. În ultima perioadă a anului 1969, printr-o nouă reglementare, în vederea simplificării operațiunilor de calcul a salariilor la muncitorii acordanți, care în industria ușoară reprezintă 55 la sută din totalul muncitorilor, s-a introdus plata în raport cu încadrarea lucrărilor pe trepte de salarizare.

La personalul tehnic-administrativ s-a realizat o încadrare medie pe gradații de 2,2. Repartizarea acestui personal pe gradații reprezentînd 76 la sută pînă la gradația a 3-a inculsiv și 24 la sută la gradația 4—6.

Aplicarea judicioasă a indicațiilor cu privire la utilizarea și acordarea treptelor și gradațiilor în întreprinderile Ministerului Industriei Ușoare, a creat posibilitatea stimulării în continuare a tuturor salariaților pentru ridicarea permanentă a nivelului de cunoștințe, a nivelului calificării și perfecționării lor profesionale și va contribui la obținerea și în viitor a unor rezultate îmbunătățite în activitatea economică a întreprinderilor.

În ceea ce privește un alt element al noului sistem de salarizare și anume sporul de vechime, acesta s-a acordat pe baza vechimii neîntrerupte în aceeași unitate rezultată din carnetele de muncă ale salariaților, cu următoarea repartizare procentuală :

	Total	pînă la 5 ani	5—10 ani	10—15 ani	15—20 ani	peste 20 ani
muncitori	100	47,2	22,5	16,5	9,7	4,0
personal tehnic-administrativ	100	25,8	22,2	22,6	16,9	12,5

Ritmul actual destul de ridicat de dezvoltare al industriei ușoare, a dus la absorbirea în întreprinderile noastre a unui număr important de cadre, în cea mai mare parte muncitori tineri proveniți din școli profesionale sau calificați la locul de muncă, care se reflectă în proporția ridicată a salariaților cu vechimea neîntreruptă sub 5 sau 10 ani și deci a unui spor de vechime mai redus. Așa se explică faptul că numărul muncitorilor care au beneficiat de spor de vechime, cu o vechime neîntreruptă în muncă de pînă la 10 ani, este de 69,7 la sută iar al salariaților tehnic-administrativ de pînă la 48 la sută.

În această perioadă, salariul mediu planificat (de la aplicarea noului sistem și pînă în urmă cu două luni) s-a realizat în proporție de circa 96—98 la sută. Această nerealizare s-a datorat atît neconsumării premiilor în cursul anului cît și diminuărilor de salariu pentru nerealizări ale sarcinilor individuale de serviciu, nerespectarea disciplinei tehnologice etc. Trebuie remarcat însă că și în condițiile nerealizării salariului mediu planificat, totuși cîștigurile lucrătorilor din industria ușoară au fost mai mari decît cele din perioada anterioară. Așa spre exemplu putem arăta că după majorare față de perioada anterioară, 31,4 la sută din muncitori au realizat în luna februarie creșteri de cîștiguri cuprinse între 5—10 la sută, iar 27,7 la sută creșteri între 10—15 la sută, adică în jurul creșterii medii pe ramură.

Un alt element al noului sistem de salarizare sînt premiile care se acordă în cursul anului. În perioada februarie-septembrie 1969, pentru rezultatele deosebite în muncă, au fost premiați un număr de 13 500 salariați din care 11 500 muncitori. Acest element de salarizare ca și cele arătate mai sus s-au dovedit a fi foarte stimulative în obținerea unor rezultate bune în creșterea producției și a productivității muncii.

Rezultatele obținute pe parcursul unui an de aplicare a noului sistem de salarizare, demonstrează atît eficiența lui cît și modul în care colectivele de muncitori, maiștri, ingineri, economiști și restul personalului din industria ușoară au fost cointeresate în rezultatele muncii lor, în creșterea productivității muncii, în obținerea de indici calitativi superiori la fiecare loc de muncă și pe ansamblul industriei ușoare.

Astfel, în cursul anului 1969 creșterea productivității muncii a fost realizată în proporție de 101,5 la sută. Față de anul 1968, productivitatea muncii în anul 1969 a crescut pe ansamblul Ministerului Industriei Ușoare cu 5,1 la sută, ceea ce echivalează cu o economie relativă de circa 18 000 salariați. Nivelul cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă din anul 1969 a scăzut în condiții comparabile cu 9 lei față de nivelul realizat în anul 1968. De asemenea, indicele de utilizare a fondului de timp de lucru al muncitorilor s-a îmbunătățit cu 0.4 la sută în anul 1969 față de anul 1968, ceea ce echivalează cu o economie de circa 1 700 muncitori.

Aceste realizări, care ar putea fi completate și cu alte exemple tot atît de concludente, vin să confirme eficiența noului sistem de salarizare în stimularea tuturor salariaților din întreprinderile Ministerului Industriei Ușoare pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune în producție.

Prin recentele hotărîri ale Consiliului de Miniștri privind generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor și în restul ramurilor și domeniilor de activitate au fost îndeplinite cu succes prevederile hotărîrilor conducerii de partid menite să ridice pe o nouă treaptă dezvoltarea economică a țării noastre, prin realizarea exemplară a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate de fiecare unitate în ultimul an al actualului cincinal.

„N-aș vrea să decepționez o parte din tinerii dumneavoastră cititori, poate adepți ai expresiei criptice în poezie, dar **tinerețea eternă a Poeziei,** cum spuneți dv., este strict condiționată de comunicabilitatea ei. Germanii numesc „geflügelte Wörter" („cuvinte înaripate"), orice sintagmă memorabilă, fie că este vorba de o zicală, fie de un vers gnomic. Cînd vorbim, însă, de **tinerețea eternă a Poeziei,** nu poate fi vorba, în primul rînd, de acele versuri aforistice care se imprimă în memoria tuturor cunoscătorilor de carte, ci de facultatea ei de a ne stîrni neîncetat, din generație în generație, aceleași puternice emoții, atît artistice, cît și afective.

Gîndiți-vă la atîtea din poeziile lui Eminescu — de la apariția, bunăoară, a poemului „Venere și Madonă" împlinindu-se anul acesta o sută de ani. În memoria noastră răsună mereu crîmpeie ca :

VENERE, MARMURĂ CALDĂ, OCHI DE PIATRĂ CE SCÎNTEIE,
BRAȚ MOLATIC CA GÎNDIREA UNUI ÎMPĂRAT POET..."

Șerban Foarță

VEDEREA ȚĂRII

NICHITA STĂNESCU

Sufletele noastre sînt
spițe lungi la roata ta,
mișcătorule pămînt
către stea.

Păsările-n zbor vestesc
zborul ce va fi —
un pămînt ceresc
cu aripi verzui.

Trupul nostru, o !
— cel neconstelat —
fi-va încotro
anii lungi se zbat.

Și ne vor fi oase
stelele frumoase
și ne va fi piele
lumina de stele.

ACEI EFEBI...

FLORENȚA ALBU

Mai sîntem noi acei efebi
cu trunchiul rezemat de-albastrul
marmorean, al dimineții
ca de-un portal înalt, de templu ?

Oricare suflet, tînăr încă,
pe care nu ni-l mai știam
ni s-a desprins de vis și stă
senin, zeesc, în fața noastră ?

Adolescență, lună mai,
în care frunză s-a filtrat
vrăjitul elixir de rouă
al tinereții ? Vom găsi

un ochi îndrăgostit în care
privindu-ne, să îndrăznim ?

Dansam cîndva desculți, subțiri,
adolescenți, pe iarba lunii,
într-un alt vis, într-un alt mai.

Tu vii de-atunci, efeb frumos,
suflet neatins de tristețe

Te văd cum stai-nainte-mi, rezemat
de-albastrul dimineții
ca de-un portal de templu·

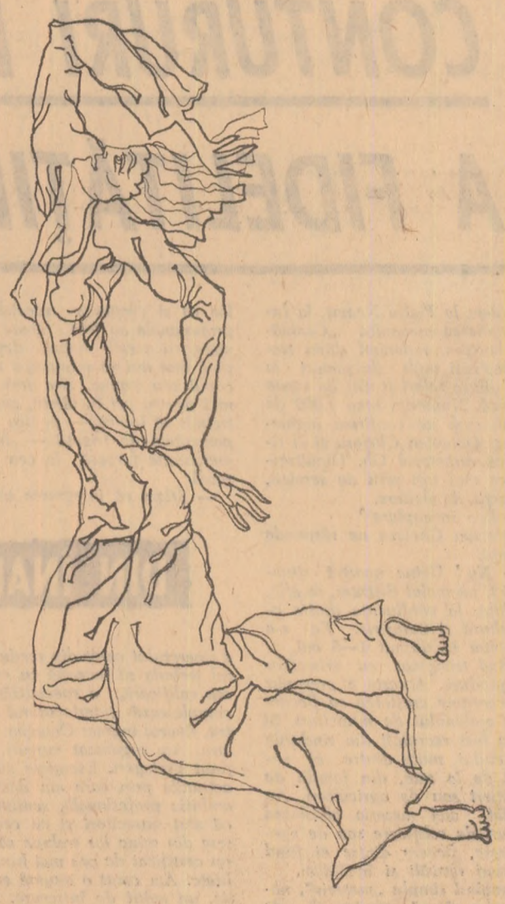

PAS DE BĂRBAT

MIHAIL SABIN

Pași înainte și zmulși de un destin nevăzut,
Adolescenții devin peste noapte maturi.
E de-ajuns un sărut sau o ploaie hipnotică
În oglinda din miezul acestei arsuri.

Băieți îndrăzneți, cu vocea mereu în schimbare,
Se lungesc și bat aerul cu mîinile mari,
E o excursie fără seamăn în mersul de pasăre
Al acestor prea frumoși și prea mari...

O lume nemaipomenită bate în ceruri
Pas de copil spre pasul adînc de bărbat,
Adolescenții cu trup ca o plantă
Își trec unii altora dansul mirat.

Stele și crini le îndreaptă ființa spre mare,
Aripi se zbat în desenul cu umerii puri —
O, cum se schimbă-n imagini sîngele vîrstei,
O, cum devin peste noapte maturi !

tinerețe, solar anotimp

Desene de: MIHAELA GEORGESCU-GORJ

DIMINEAȚĂ DE IULIE

GABRIELA MELINESCU

Ce dulce febră duce chipul tău spre seară,
și încă de dimineață sînt fericită.
În astfel de ore vin animalele singuratice
și ritualul stelelor imită.

Mi se așează ca un tremur între oase,
iepuri îmi bat sub piele puls deschis,
parc-am ieșit din viață
și m-am aruncat cu toate gîndurile în abis.

Și animale vin să îmblînzească pămîntul
să le înduplece spre straniile lor prietenii,
umbrele mari de fosfor eu arunc în lumea
clătinată de frunzele vii.

CE FERICIRE

ANA BLANDIANA

Ce fericire să uiți
Că marile idei
Sînt asemeni copacilor
Cu trupurile aproape veșnice
Ce fericire
Să treci printre arbori
Roind de liniște,
Să îi privești,
Să îi iubești,
Să nu-i compari,
Să știi că frunza
Rotită în jurul
Cozii ei galbene
Ca un cățel
Nu-i decît o frunză ce cade.
Ce fericire să uiți
Că marile idei
Sînt asemeni copacilor...

Poezia ființează o dată cu omul, și nu poate să se stingă decît tot o dată cu omul. A face istoria poeziei pe lume înseamnă a face istoria bucuriei și a durerii. Cînd au apărut ele ? De cînd omul a început să respire și să vadă lumina. Poezia este legată organic de ființa omenească, asemenea respirației, asemenea celor cinci simțuri. S-a vorbit, de mai multe ori, în decursul veacului trecut și al veacului nostru, de o dispariție a poeziei în lumea modernă. Această idee este cu mult mai tragică decît pare la prima vedere ; fiindcă dispariția poeziei implică în prealabil dispariția omenirii. Din fericire, însă, omenirea nu dispare, și nu dispare nici poezia. Ritmul ei trăiește în însuși ritmul vieții, în ritmul tuturor vieților omenești de cînd ele există. Poezia este arta eternă.

Edgar Poe

LA PORȚILE IERBII

GHEORGHE ISTRATE

La porțile ierbii
iată, a bătut rugător, uriaș,
Fluviul de Vară —

În apele lui m-am revăzut copil
Presărînd riduri pe ochii bătrînilor
Plutitori în veșminte de ceață —

Hai, apă văratică, intră
Pe ulița mare și-adu-mi
Cuvintele mele dintîi, îngînate
De-o pasăre cu aripa moale !

Pe degetul meu arătător
S-a copt inelul de iarbă
Prin care trece Fluviul de Vară
Cărîndu-mi puterile și mutîndu-le
În ogrăzile sale așternute
La picioarele ierbii eterne...

UN NUME VECHI

MARIN TARANGUL

Cît de ușor aleargă printre arbori
Un cerb cu miresme calde pe frunte —
Noaptea aceasta atît de liniștită și rară
Sub fuga lui așează un munte.

Și cerbul răsuflă un abur de vară,
Și sparge-n copite străbune amiezi,
Luna îi curge pe ochi — și solară,
Ca un păun pășește peste livezi.

Și cerbul luminii ascultă mirat
Cum boabele-ncearcă să se ridice
Murmurînd în cupola acestui văzduh
Un nume vechi de țară
În cît mai multe spice...

TRECERE

NICOLAE DAN FRUNTELATĂ

Poartă munții în spate bărbații
Coborînd spre cîmpie·
În trupul lor cade o stea
Cu semnul de țară sunînd înăuntru.
Începe în noi armonică trecere
Bătrînii neamului se mută în steag
Cerbicea e vîna pămîntului-tată
Și-n hotarele visului e țara ne'nvinsă.
. . . . . .
Pe o punte de cuvînt
Ni se-nchină frunți de soare
Blînd, la ceasul din pămînt,
Cînd se dovedește-un rit
Petrecut cu neuitarea
Din lumina și din dorul
Care n-are asfințit
Care n-are asfințit...

POEM DE ȚARĂ

DUMITRU M. ION

Ci ne-am legat cu cinste și sfială
Să-ți spunem, preacurată țară,
În zori cînd inima ascultă
Cîntatul și chiotul de nuntă
Acum cînd tinerețea-mi intră iară
În preacinstita-ți vară :
Prin multe veacuri de iubiri și ploi
Ne-am strîns cu cinste și ne-am zis eroi,
A fost și pîrg și sabie de zmeu,
Și griu-n cîmp s-a legănat mereu,
Și roți de pîini s-au învîrtit la car
Din veșted timp pînă-n Gustar,
Porumbii-am zis să zboare în copii
Și-am așezat cu taină temelii —
Ci ne-am legat cu cinste și sfială
Să-ți spunem Preacurată Țară.

ULCIORUL

ION ANDREIȚĂ

Mi-i neamul din legendă coborît.
Baladele-i brumară-n taină părul,
Dar noi, pe rînd mereu i-am petrecut
Din mînă-n mînă, la izvor, ulciorul.

Ulcior cu apă vie și lumină,
Țîșnind din crîncene îmbrîncituri de munți,
Cînd bunii mei își ostoiră setea
Ne-ngăduind arama-nfringerii pe frunți.

Băurăm toți. Ulcioru-ntotdeauna
Curat pe masa noastră-o să rămînă,
Purtînd în el miresmele eterne
Ca o zeiță, de demult păgînă.

POEM

GEORGE CHIRILĂ

Noaptea pe fulgere
— plută izbită —
cerul mocnit în jăratecul graiului
cu tăceri —
și noi lunecăm, lunecăm,
rîul sucit vrăjmășește spre nord
stelele întomnate în ceață
muntele prăvălit în fiord
lunecăm, lunecăm către viață —
cumpăna codrului mult
spre pămînt coborîtă.

FLĂCĂRI NE SPUNEM

ION IUGA

O stea veghează în marile balanțe
și scrie primăveri, prin țări de suflete
cresc munți și floarea strigă lutul
din noi spre noi —
și rîde ploaia în semințe.

o, marile balanțe —
un cer al florii se înalță sus
măsură frumuseții
și brîie fulgerate
ni-s mîinile.
Cuprinși în lumi stelare,
flăcări ne spunem,
cîmp de albă floare.

DINSPRE MUNȚI

NEGOIȚĂ IRIMIE

Dinspre munți se arcuiește-n zare
Ramul copt al gîndurilor mele,
Chiar copacul nopții-n somn tresare
Presimțind recolta grea de stele.

Să vorbească lutul din grădină
Cîte stele-au adormit în glie,
Cîte-au ars în ramul de lumină
Scînteind o clipă-n veșnicie.

Să vorbească steaua ce în zare
Stă de veghe-n pisc de ametist,
Ca o torță grea, nemuritoare —
Steaua mea de tînăr comunist.

Pagină realizată de: GHEORGHE ISTRATE

TELEGRAME

Preşedintele RICHARD NIXON a trimis tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune :

Stimate domnule preşedinte,

Poporul Statelor Unite mi se alătură în a vă transmite profundele noastre aprecieri pentru amabilul dv. mesaj transmis cu ocazia Zilei Independenţei ţării noastre. Cred în mod ferm că relaţiile dintre cele două ţări ale noastre vor continua să se dezvolte favorabil şi vor fi un sprijin pentru aspiraţiile comune ale popoarelor noastre, pentru pacea lumii şi înţelegere internaţională.

Îmi amintesc cu multă plăcere de vizita mea în România şi doresc să mă folosesc de acest prilej pentru a vă transmite călduroase salutări personale dumneavoastră şi Doamnei Ceauşescu.

EDWART HEATH, primul ministru al Marii Britanii, a trimis tovarăşului ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, o telegramă cu următorul conţinut :

Vă mulţumesc foarte mult pentru amabilul dumneavoastră mesaj de felicitare.

Sînt foarte dornic de a menţine şi dezvolta prietenia şi cooperarea care există între ţările noastre.

CRONICA U. T. C.

Marţi dimineaţă, delegaţia Uniunii Tineretului Comunist din Republica Populară Ungară (K.I.SZ.) condusă de Toth Imre, membru al C.C. al K.I.SZ., şeful secţiei Tineret muncitoresc, care la invitaţia C.C. al U.T.C. se află în ţara noastră, a fost primită de tovarăşul Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C.

În cursul întrevederii, care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească, au fost abordate probleme privind preocupările celor două organizaţii, precum şi dezvoltarea în continuare a relaţiilor de cooperare între U.T.C. şi K.I.SZ.

★

În cursul nopţii delegaţia K.I.SZ. a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie. La plecare, pe peronul Gării de nord, delegaţia a fost condusă de tovarăşul Gheorghe Miron, membru al Biroului C.C. al U.T.C., şef de secţie la C.C. al U.T.C. şi de activişti ai C.C. al U.T.C.

● MARŢI A SOSIT LA IAŞI Ansamblul Casei de cultură a studenţilor din Poitiers, care va prezenta, pe scenele Teatrului Naţional şi Teatrului de vară, două spectacole muzical coregrafice.

În cinstea Ansamblului francez, studenţii ieşeni au organizat un spectacol de gală, susţinut de artişti ai Operei de stat, de Corul Gavriil Musicescu şi de către Ansamblul folcloric al Casei de cultură a tineretului şi studenţilor din localitate.

Ansamblul studenţesc francez soseşte în ţara noastră, la scurt timp după vizita întreprinsă la Poitiers de Ansamblul Casei de cultură a tineretului şi studenţilor din Iaşi.

ARENELE VACANŢEI

Inerţia startului se prelungeşte

În zilele de vacanţă sportul şi exerciţiul fizic trebuie să facă parte din preocupările preponderente pentru reconfortarea intelectuală. Şi cum principalul exerciţiu este munca fizică, şi în judeţul Mureş vacanţa elevilor a debutat pe şantierele muncii voluntar-patriotice, unele menite să înlăture urmările inundaţiilor, activitate care a fost fericit îmbinată în timpul liber cu acţiunile cu caracter sportiv. Datorită concentrării unei mari mase de tineri — aproape 5 000 — în timpul celor două săptămîni de muncă au fost organizate întreceri în cadrul Cupei vacanţei de vară, la volei, baschet, handbal, fotbal. Numai pe cele trei şantiere tîrgumureşene şi-au disputat întîietatea 70 de echipe de băieţi şi fete în meciurile interbrigăzi la care au fost antrenaţi peste 700 de tineri. Secţia sport a Comitetului municipal Tg. Mureş al U.T.C. a acordat diplome echipelor finaliste. Acţiuni similare au fost organizate în perioada amintită şi la Sighişoara, Reghin, Tîrnăveni, iar la Luduş fotbalul şi handbalul concretizează, în continuare, calendarul sportiv al Liceelor nr. 1 şi 2, echipele de la Liceul nr. 2 susţinînd recent meciul cu tinerii din comuna Gheza.

În toate oraşele judeţului s-au deschis, odată cu vacanţa, cluburile elevilor în care urma să fie încadrat şi sportul. Dacă în timpul taberelor de muncă acesta e înălţat pe graficul interesului, ulterior linia imaginară s-a curbat cu 180 de grade, coborînd vertiginos. În sensul că aceste cluburi sînt prea puţin frecventate în raport cu numărul tinerilor. În aceste împrejurări — care nu sînt de loc noi, trista experienţă dăinuind în fiecare an — atracţia e în concordanţă cu... măiestria organizatorică.

Excursia cicloturistică a elevilor sighişoreni pe traseul Sighişoara-Sovata-Odorhei-Sighişoara, a fost desigur interesantă dar pentru un număr mic de participanţi (15). La clubul din Tg. Mureş încep întrecerile la tenis individual, sistem turneu şi concursurile de şah la care s-au înscris pînă acum doar 32 de elevi, toţi băieţi. Or, în acest municipiu se află, acum, în vacanţă peste 3 000 de elevi. Sîntem tentaţi să credem că ei sînt atraşi la acţiunile organizate de către Consiliile asociaţiilor sportive din şcoli dar ne-am înşela. Aceştia activează într-o oarecare măsură la Liceul „Bolyai"—unde există o secţie de sport specializată — şi la Liceul „Alexandru Papiu Ilarian". Şi aici sălile de gimnastică, terenurile de sport sînt frecventate în medie zilnică de aproximativ 25—30 tineri. La Liceele nr. 4 şi 5, ca şi la Liceul Unirea, inerţia e în... toi. Cei 18 preşedinţi ai asociaţiilor sportive din şcolile tîrgumureşene dintre care 8 participă în prezent la instruirea de la Izvorul Mureşului şi de unde trebuie să se întoarcă cu cîte ceva, au introdus programele de activităţi întocmite, în sertarele vacanţei. Or, la nivelul comitetelor orăşeneşti ale U.T.C. nu se poate organiza nimic fără concursul lor.

La festivitatea de încheiere a şantierelor muncii patriotice, Secţia sport a Comitetului municipal Tg. Mureş al U.T.C. i-a convocat pe toţi preşedinţii pe data de 29 iunie în vederea iniţierii unui campionat de fotbal pe teren redus dar... nu s-a prezentat nici unul dintre ei. Cu siguranţă că foarte mulţi elevi ar fi fost amatori de fotbal însă responsabilii lor au dat dovada nepăsării totale. În consecinţă, cele şase cupe destinate competiţiilor sportive din vacanţa elevilor, vor rămîne fără destinatar.

Pe de altă parte, s-a constatat că majoritatea elevilor frecventează în cursul verii ştrandurile. Baza nautică Wekend din Tg. Mureş e cel mai mare punct de atracţie şi cu toate acestea în această vacanţă nu sînt prevăzute a avea loc aici sporturi specifice. Motivele decurg din urmele lăsate de inundaţii la barăcile nautice. Înotul însă nu are pretenţii şi terenurile de sport din incinta bazei pot fi utilizate. Aşa că rămîne să se revizuiască organizarea, să se orienteze organizatorii şi să fie mobilizaţi toţi beneficiarii — elevii aflaţi în vacanţă.

C. POGĂCEANU

Una dintre atracţiile municipiului Tg. Mureş, în acest sezon turistic o constituie ceasul cîntător aşezat într-un rond de flori în Piaţa Trandafirilor
Foto : CZERAN ANDREI

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

EL MUNDIAL '70

CÎTE CEVA DESPRE ECHIPA ROMÂNIEI

EUGEN BARBU

Meritele tricolorilor la Mexico sînt incontestabile şi performanţa de a juca acolo rămîne pînă acum unică. Susţin însă cu toată tăria că am ratat cea mai mare ocazie de a ne aşeza pe un loc superior în ierarhia mondială şi asta numai pentru că nu am beneficiat de :

1) neacomodarea Angliei cu căldura în primul ei meci la Campionatul Mondial.

2) de jocul deschis al brazilienilor, joc ce putea fi speculat mai mult, de unde un meci nul posibil cu campionii mondiali.

Echipa, după toate probabilităţile, a fost alcătuită judicios, mai puţin portarul şi neîntrebuinţarea lui Dobrin.

Aici vinile pot fi împărţite. Din declaraţiile aparatului tehnic al naţionalei noastre a rezultat pentru opinia publică că unii jucători români nu au manifestat un interes marcat faţă de partidele ce le aveau în faţă. Realitatea este însă alta şi vom încerca s-o descifrăm.

Nu e un secret pentru nimeni că încă din timpul turneului brazilian s-au ivit disensiuni în formaţia noastră, disensiuni puse pe seama nervozităţii, a depărtării de ţară etc. Realităţi la urma urmelor obiective. Ceea ce însă nu e mai puţin adevărat e faptul că echipa nu a avut o conducere tehnică fermă şi s-a resimţit o lipsă de autoritate evidentă la Guadalajara. Voi fi deschis şi voi spune totul cu riscul de a fi dezminţit de necunoaşterea intimă a unor realităţi din sînul echipei, dar doresc să se spună de către toate părţile adevărul pentru că rezultatul onorabil de la Mexico nu ne poate scuti de o critică deschisă, folositoare pentru viitor mai ales.

Vreau să spun că de la început alegerea hotelului Gran, din Guadalajara ca loc de odihnă şi pregătire a echipei noastre naţionale a fost o greşeală. Echipa Braziliei, de pildă, stătea păzită de poliţie într-un han mărginaş în care accesul era interzis cu desăvîrşire, fapt care la hotelul sus-numit nu s-a întîmplat. În general Granul avea un aer nociv, monden : multă lume, multă gălăgie, multe fete dispuse să ia nu numai autografe de la jucători. Însuşi preşedintele federaţiei noastre de fotbal îmi mărturisea că la sosirea sa la Guadalajara s-a îngrijorat de atmosfera lipsită de seriozitate. Personal am văzut la un restaurant mărginaş doi jucători cu două femei la orele 22,30 în preajma meciului cu Brazilia. O plimbare cu maşina şi o limonadă nu e mare lucru, dar cum să vă spun, înaintea unei astfel de partide parcă se impunea o călugărie urgentă. De asemenea ispite jucătorii trebuiau feriţi prin schimbarea urgentă a locului de popas, lucru care nu s-a întîmplat. Am pe masă o pagină a unui ziar care-l înfăţişează pe Dumitrache în mai mult de opt instantanee colorate alături de o frumoasă actriţă germană. Fotografiile erau făcute pe marginea piscinei hotelului Gran. Parcă nu venisem la Campionatul Mondial de fotbal, parcă eram la un concurs galant. Şi-atunci de ce să deplasăm atîţia antrenori, atîţia tehnicieni, atîţia responsabili ? Asta costă şi, după cum se vede, nu prea aduce. Nu spun că din cauza domnişoarelor s-a jucat mai prost la Jalisco, dar parcă ceva, ceva intră şi în treaba asta.

Din ancheta făcută la faţa locului mai trebuie semnalată şi o altă cauză a ratării unei comportări şi mai reuşite. Cînd antrenorul principal a anunţat formaţia de bază, între cei 22 de jucători trimişi din ţară s-a creat o adversitate surdă şi deloc folositoare. Dan Coe, Dobrin şi Răducanu, nume de bază, au căpătat, fatal, o psihologie deloc responsabilă. Lipsa de pricepere pedagogică a antrenorului principal a fost evidentă. Cuprins de o bruscă criză de autoritate, Angelo Niculescu a dorit să-şi arate la Guadalajara puterea de a dispune de fiecare. Lucrul i-a reuşit, dar echipa a pierdut. De vină sînt şi jucătorii, cuprinşi de poftă de vedetism. Un Dobrin nu a conceput că poate fi şi rezervă, iar antrenorul nu a lăsat piteşteanului nici o şansă, netrecîndu-l nici pe lista de rezerve, ceea ce mi s-a părut inadmisibil pentru că Dobrin oricînd poate face faţă în bune condiţii unui joc, chit că nu pe tot parcursul său.

Mai afirm că scoaterea lui Dinu în mijlocul terenului, în locul lui Nunweiller ar fi adus echipei noastre acea agresivitate de care avea atîta nevoie ca să obţinem măcar un meci nul cu Anglia şi de ce nu, să ţină în şah, Brazilia. Angelo Niculescu a vrut să piardem onorabil şi a reuşit. Pentru asta poate fi socotit un antrenor cu scaun la cap, dar noi trebuia să mergem acolo ca să batem, nu să ne apărăm... E ceea ce el a vrut să uite, dar noi nu am putut să ne înşelăm cînd ne-am dat seama că puteam învinge Anglia în primul ei meci (şi n-o spun numai eu, ziarele străine au remarcat asta) şi să egalăm Brazilia. O mare greşeală a antrenorului nostru este, de asemenea, menţinerea în echipă a lui Sătmăreanu, vinovat de trei goluri primite din lipsa sa de decizie, cum o greşeală imensă a fost ţinerea pe tuşă a lui Răducanu, jucător ce trebuia să răspundă în ţară pentru lipsa lui de disciplină, dar din moment ce fusese adus la Guadalajara, trebuia întrebuinţat, mai ales cînd era evident că Adămache este departe de cerinţele unui campionat mondial.

Cu Tamango, cu Deleanu şi Dobrin, cu Dan pe post de stoper (măcar o dată să se fi făcut încercarea) altele ar fi fost rezultatele. Dar acum e tîrziu să mai facem ceva. Oricum o discuţie deschisă despre conflictul dintre jucători şi antrenor pe de o parte şi despre moralitatea unora trebuie făcută pentru că nu putem să riscăm la infinit să deplasăm peste hotare oameni timoraţi sau pe aceia pentru care culorile patriei sînt nişte lucruri derizorii.

„VIZAM CEL PUŢIN BRONZUL LA CAMPIONATELE EUROPENE DE FOTBAL"

MICROINTERVIU CU PEXA, căpitanul naţionalei universitare

FOTBALIŞTII UNIVERSITARI ÎN SESIUNE EUROPEANĂ

Duminică seara, studenţii Clujului îşi descreţiseră cu adevărat frunţile. În ultimul său meci, „U" nu numai că alungase gîndul acela negru al retrogradării, dar oferise suporterilor o repriză-spectacol cu Dinamo Bacău şi scorul, 4—0, era un prim motiv de bucurie. Şi totuşi undeva, în zona sincerităţii, existau regrete. Pentru că „U", cu jucătorii săi talentaţi n-avea voie să-şi chinuie într-atît susţinătorii şi să se chinuie pe sine în finalul campionatului.

— Echipa s-a clasat cu mult sub valoarea ei potenţială, începea Pexa un dialog, sobru şi distins cum îl ştiam numai în teren.

— Absolut de acord. Problema importantă este însă alta astăzi. Între 16—26 iulie, în Iugoslavia se dispută campionatul european universitar. Naţionala noastră (vom juca în grupa C alături de reprezentativele Olandei şi Cehoslovaciei) este alcătuită pe scheletul lui „U". Iar „U", spuneai dumneata...

— Marele avantaj al selecţionatei universitare este că acum, spre finalul campionatului, jucătorii de la „U" sînt în formă, iar ceilalţi s-au dovedit foarte buni, impresionîndu-mă în pregătiri, mai ales Mândoiu şi Ţarălungă.

— Oare acest tur de forţă numit campionat, cu jocuri din trei în trei zile, nu va influenţa negativ comportarea din ediţia iugoslavă a campionatelor europene ?

— E drept, a fost un finiş obositor, dar vă asigur că selecţionata universitară se va prezenta în plinătatea forţelor. Pentru că ne refacem repede şi am dus cu toţii o adevărată viaţă sportivă.

— Dacă Pexa ar fi, să zicem, nu căpitanul ei antrenorul reprezentativei studenţeşti ce echipă ar alcătui ?

— Într-un recent interviu publicat în revista „Fotbal", Saldanha declara că el, ca selecţioner, nu l-ar fi introdus în joc pe Rivelino. Selecţionerii greşesc şi ei inevitabil !

— Atunci care este formaţia favorită a căpitanului naţionalei studenţeşti ?

— Formaţia pe care o prefer ? Aceea pe care antrenorul Nicolae Roşculeţ o va trimite în teren, joi cu Olanda. Anca, cred eu, trebuie însă neapărat să joace. (n.r. formaţia anunţată de antrenorul Roşculeţ : Moldovan — Creţu, Mândoiu, Pexa, Şoptereanu — Strîmbeanu, Petrovici — Uifăleanu, Adam, Barbu — sau Naidin — Ţarălungă). Punctele de rezistenţă ? Vreau să cred că apărarea. Dar avem şi un atac cu individualităţi (Adam, Uifăleanu, Ţarălungă) care pot oricînd cîştiga un meci.

— În virtutea optimismului manifestat înţeleg că plecaţi la acest campionat european cu intenţii mari.

— Tinereţea, cota valorică a fotbalului nostru, ridicată cu o treaptă la „El Mundial", ne obligă să sperăm în lucruri frumoase. Vrem să cîştigăm grupa şi să ne calificăm în turneul final, cel puţin pe locul III, cum s-a întîmplat acum patru ani la ediţia din Spania. Vi se pare o utopie ?

— Cu Adam, Strîmbeanu, Ţarălungă, Uifăleanu şi acest distins căpitan de echipă Pexa, deci cu ei toţi în formaţie, nici locul I nu mi se pare deloc o utopie.

MIRCEA M. IONESCU

● **A ÎNCEPUT TURNEUL „O.P.E.N." de tenis de la Washington, turneu care contează în clasamentul marelui premiu internaţional. Iată primele rezultate : Gorman — Turner 4—6, 6—4, 6—4; Pasarell — Palafox 6—3, 3—6, 8—6; Parun — Guerrey 4—6, 6—1, 7—5; Richey — Mckinley 6—1, 6—3; Rouyer — Cooper 6—2, 6—2; Alvarez — Stone 6—4, 6—2; Vilas — Osborne 1—6, 6—2, 6—2; Fillol — Steele 6—8, 6—2; Vramer — Owens 6—1, 6—4. Nu au jucat în prima zi românii Ilie Năstase şi Ion Ţiriac, francezul Goven şi americanul Graebner, care participă la turnee în Europa.**

SOLUŢII ORIGINALE

În perioada lunilor de vară, în cadrul unor efervescente căutări de soluţii, organizaţiile U.T.C. menţin în prim-planul agendei lor de lucru **turismul şi drumeţiile.** O recentă iniţiativă a organizaţiei de tineret din cadrul sectorului I al Capitalei ne-a relevat o modalitate originală care, cu siguranţă, poate fi preluată şi extinsă. Faptele sînt, pe scurt, acestea : duminică, începînd din primele ore ale dimineţii, 700 de tineri ai organizaţiilor U.T.C. de la Telefoane, Institutele de proiectări din sectorul I şi I.T.B. „îmbarcaţi" în 12 autobuze, au luat drumul locurilor de agrement amenajate la pădurea Cernica. Autobuzele, secondate de două furgonete care transportau mese de tenis, mingi, plase, haltere, materiale necesare concursurilor de orientare turistică, alcătuiau o veritabilă coloană a veseliei şi bunei dispoziţii. La Cernica, adică „la faţa locului", preferinţele s-au diversificat : un grup masiv a luat drumul pădurii unde grupele constituite ad-hoc şi-au început concursul de orientare şi drumeţie (cu „probleme" şi nelipsitele momente distractive şi sportive) ; celălalt grup a optat pentru ştrand şi jocuri sportive : ping-pong, fotbal 7×7 turneul „blitz", haltere. Programul a fost deosebit de dens, pînă în orele înserării cînd... cu greu s-a mai putut pleca. „Cei 700" — a căror prezenţă alături de alte sute de bucureşteni care îşi petreceau duminica la iarbă verde ; în acelaşi loc, s-a făcut rapid remarcată — au avut darul să „molipsească" : deja pe la mijlocul zilei, toată lumea dorea un loc la o masă de tenis sau să ridice o halteră în concurs, cu tinerii, fiindcă la ştrand aşa ceva nu s-a întîmplat niciodată ! (Ce părere aveţi tovarăşi din conducerea I.C.A.B.) **„Am petrecut o zi „plină", total recreativă, în care ne-am distrat cum am vrut** — ne-au relatat soţii **Florentina** şi **Petre Marinescu**, de la organizaţia U.T.C. gospodărie autobuze I.T.B. **Prima excursie de acest gen la care luăm parte, ne-a cucerit pe deplin".** Alţi tineri, printre care **Carmen Popescu** şi **Cornel Bogoiu**, proiectanţi la I.C.P.C.H., sînt de părere că **„din excursiile de durată ne reîntoarcem adeseori mai obosiţi. Aici, la Cernica sau în alte puncte apropiate de Capitală, economisim timp, şi chiar bani. Ideea de a se organiza manifestări artistice, culturale şi sportive cu participarea directă a noastră, a excursioniştilor şi a transportul rapid şi confortabil, sînt meritele incontestabile ale organizatorilor".** Reprezentantul organizatorilor, tovarăşul NICOLAE STANCU — şeful secţiei sport, turism şi pregătirea tineretului pentru apărarea patriei din cadrul Comitetului municipal Bucureşti al U.T.C. — ne-a oferit şi secretul : **„O excelentă colaborare şi înţelegere din partea I.T.B.-ului la solicitarea noastră. Iniţiativa** (este de altfel a doua „ieşire" de acest gen n.n.) **va căpăta proporţii duminică de duminică, cu schimbarea locurilor de agrement. Activiştii noştri au pregătit şi studiat locul de popas cu trei zile înainte, loc pe care îl propun chiar tinerii din întreprinderi, mobilizaţi** (fără convocator, deci !) **prin mici afişe. În rest, nimic deosebit".** Am făcut credem, cu această ocazie, o invitaţie tentantă tuturor celorlalte şapte organizaţii U.T.C. de sector care au, anticipat, cel puţin 50% din şansele de reuşită asigurate dacă ne gîndim la ajutorul excelent oferit de I.T.B. în problema transportului. Cealaltă jumătate n-ar mai însemna decît iniţiativă şi spirit gospodăresc.

VIOREL RABA

METALUL BUCUREŞTI — C. F. R. TIMIŞOARA

ÎN FINALA campionatului naţional al juniorilor şi şcolarilor

Duminică, la Rm. Vîlcea, s-au disputat, în cuplaj jocurile din cadrul semifinalelor campionatului naţional al juniorilor şi şcolarilor. În deschidere, C.F.R. Timişoara — echipă care în sferturi a eliminat Rapidul — a terminat la egalitate (2—2) cu formaţia Steaua „Centrul 23 August". Timişorenii s-au calificat în finală, graţie raportului de cornere, favorabil lor cu 3—1.

În partida vedetă, Metalul Bucureşti a învins cu 1—0 pe „U" Cluj, campioana de anul trecut.

Finala (Metalul Bucureşti — C.F.R. Timişoara) se va disputa duminică, 19 iulie, în deschidere la jocul de divizia A, Dinamo Bucureşti — Politehnica Iaşi.

Ce suflete ucide marea?

(Urmare din pag. I)

ne, iar la şcoală tot nu mă mai primea că am fugit din tabără. Şi de atunci stau aici. Trăiesc şi eu, dar tare îi urăsc, doamnă, că mi-au stricat viaţa" (Din discuţia pe care am purtat-o pe 1 iulie, ora 21 cu N. T. la Inspectoratul de miliţie).

Nu e singura. Magnetul litoralului stringe în cele cîteva luni de existenţă efectivă o pradă destul de bogată. Mirajul cromatic al „dancingurilor", adierea unui portofel doldora şi peste toate, speranţa unei „lovituri" providenţiale adună aici „turiste" de factură dubioasă.

Georgeta Niţă a plecat din Vaslui chiar la începutul sezonului. Nu are o reşedinţă stabilă, se plimbă de cîteva săptămîni de la Mamaia la Constanta, de la Doi Mai la Eforie Nord.

— Cu cîţi bani ai venit la mare ?

— Cu o sută, recunoaşte oarecum stînjenită.

Inutil s-o întreb cum s-a descurcat atîtea zile.

— Cine ţi-a dat ieri să mănînci ?

— Un... cunoscut...

— Şi mîine ?

Ridică din umeri. Poate alt cunoscut, poate...

— N-ai încercat să te angajezi undeva ? Chiar aici pe litoral e nevoie de oameni care să facă treabă.

— Am vrut să mă angajez la cantină la Costinesti, dar nu mi-a convenit programul (Programul, pentru un om obişnuit să trăiască din bani munciţi este destul de comod. Se lucrează în ture : există deci posibilitatea a 3—4 zile de plajă pe săptămînă şi a cîtorva seri libere).

— De cîţi ani vii aici ?

— De 4 ani. (G. N. are 20 cu totul).

— Şi cînd se termină sezonul ?

— Plec acasă...

De fapt nu acasă, ci la o reşedinţă pe care i-o oferă, eventual, unul din „cunoscuţi", niciodată aceiaşi, într-o vesnică goană după nimic, după nimeni. **Destine care nu încep şi nu se termină niciodată pe malul mării, dar se consumă aici cu cea mai mare intensitate.** Pe feţele „colegelor de breaslă" ale Georgetei Niţă, se citeşte cîteodată o disperare pe care nici fardul, nici semiobscuritatea localului de noapte nu reuşesc s-o ascundă. **Mai devreme sau mai tîrziu aventura se termină şi se trezesc că şi-au năruit anii tineri într-o mizgă din care e greu să-i mai dezlipească vreodată.**

UNDE ESTE VERIGHETA IOANEI T. ?

După cum a declarat la miliţie, tînăra cu pricina este salariată la o fabrică de mobilă din Ardeal. A venit să reclame un furt (pierdere ?) mai ieşit din comun. A dispărut cerculeţul de aur care consfinţea legătura de 6 ani cu Victor T., inginer la aceeaşi întreprindere.

Cum e şi firesc în asemenea cazuri, se întreprinde o mică anchetă. Unde ţinea verigheta, unde a văzut-o ultima dată, unde crede că s-a pierdut etc.

O ţinea... într-o poşetă, cu care nu mergea la plajă. (Nimic mai normal, Ioana T. ar fi putut să explice oricui că s-a temut să n-o piardă în nisip, în apă, şi că o măsură de precauţie în plus nu strică). Unde a văzut-o ultima dată ? Aici lucrurile se complică. Ioana T. a trebuit să declare că a văzut-o ultima dată pe **...degetul ei,** în răstimpul vizitei de două zile pe care Victor T. a întreprins-o la mare. A fost întrebată dacă a mers cu inelul pe deget la plajă. Da, sigur că a mers. Şi pe urmă ? Pe urmă, soţul s-a reîntors la servici, ea şi-a scos verigheta, a pus-o undeva şi n-a mai găsit-o.

Faptul este strict autentic, dar capătă, pe un anume fundal, contururi de simbol.

Destui amatori „de evadare" din chingile mai degajate sau mai severe ale cuplului conjugal îşi concentrează toate speranţele într-o aventură pe malul mării. (Nu sîntem nedrepţi cu Ioana T. Camerista hotelului, prima bănuită în asemenea cazuri, a vorbit despre vizitele repetate ale unui bărbat, altul decît soţul ei).

O cunoştinţă se leagă repede. Zgomotul valurilor acoperă murmurul conştiinţei, strălucirea unei clipe orbeşte orice cenzură interioară şi iată-ne beneficiarii unei aventuri pasagere, pe care o dorim fără repercusiuni şi complicaţii. Uneori, lucrurile se sfîrşesc „normal". Partenerii de un concediu îşi strîng căiduros mîna şi nu rămîne în urma acestui „coup de foudre" decît un număr de telefon de la serviciu pe care memoria se angajează să-l ascundă, undeva, într-un colţişor.

Alteori...

Ne aflăm în Bucureşti, la Tribunalul Sectorului II. Pe rol, acţiunea de desfacere a căsătoriei intentată de Gheorghina Huiu soţului ei, Nicolae Huiu.

Neînţelegeri veşnice, bătăi consumate sub ochii lui Mihuţ, băieţelul de doi ani şi jumătate.

— Cînd au început toate acestea ?

— Acum doi ani — povesteşte G. H. — **el a plecat singur la mare.** Eu am rămas cu copilul. Acolo a cunoscut-o pe... S-a întors în Bucureşti şi tot timpul o ţinea numai într-o ceartă. Pe urmă a zis că nu vrea să mai ştie de mine. Şi s-a mutat la ea. Pe copil îl vede din an în paşte, nu vrea să aibă grijă de el...

Au fost de ajuns cîteva zile de concediu ca să răvăşească destinele a trei oameni. Ne imaginăm dureroasa epopee a familiei povestită peste cîţiva ani de Mihuţ : „Cînd eu aveam cinci luni tata s-a dus la mare şi a întîlnit acolo o tanti, pe urmă ne-a lăsat pe mine şi pe mămica şi s-a dus la ea".

E drept să se întîmple aşa ? Să fie de vină soarele „altfel" al litoralului ? **Vîrtejul unor săptămîni de răgaz să debusoleze complet un om cu certe obligaţii morale,** care nici măcar nu poate invoca (după trei ani de căsnicie) scuza plictisului ?

AMBIANŢA ROMANTICĂ — O GAZDĂ PRIELNICĂ GESTURILOR MAJORE

Litoralul trăieşte cu adevărat cîteva luni pe an. Străzile freamătă zi şi noapte, briza alunecă dimineaţa pe costumele multicolore şi răcoreşte seara pavajul înfierbîntat al falezei. În mulţimea care populează nisipul, umple restaurantele şi cofetăriile îţi deosebeşti relativ uşor colegii de birou, fostul vecin pe care nu l-ai mai văzut de patru ani, formaţia de estradă de la casa de cultură a sectorului, vînzătorul de la magazinul din colţul străzii. Cu alte cuvinte, **un loc al surprizelor, robit zeului jucăuş al hazardului** care toarnă o picătură de efemer în tot ceea ce facem.

Ne jucăm cu toţii, conştient sau nu, ne surprindem adesea un gînd neobişnuit sau un gest pe care nu l-am fi făcut altădată.

S-ar putea desluşi, pe acest fundal uşor euforic, gesturi majore ? Putem să gîndim serios, să simţim serios în caruselul ameţitor al jocurilor de vacanţă?

Sîntem la Costinesti, leagănul deja consfinţit al verilor studenţeşti. Cîntecul veghează întîlnirea cu marea albastră, vîntul mîngîie frunţile aplecate pînă mai ieri peste calcule sau analize gramaticale.

Ultima zi pe care o petrecem la mare. Soarele răsare la 4,38 min. La această oră pe plajă se găsesc trei perechi de tineri, doi pensionari şi cîţiva cheflii uitaţi lîngă masa restaurantului.

„Eu sînt de la munte, din judeţul Bihor. Acum am venit prima dată la mare şi vreau să văd răsăritul. Pe el îl cunosc de acum doi ani, cînd eram în clasa a XI-a şi am fost la olimpiada de literatură pe ţară. Ne-am văzut la cantină, el a venit la mine şi ne-am bucurat că o să fim iar împreună toată vacanţa".

„O să corespondăm — intervine el. Pe urmă mai vedem. Important e"...

Mircea Hanu este student în anul II la Institutul pedagogic din Tg. Mureş. Dan Dumitraş, coleg de an cu acesta. Pe legitimaţia de studentă a Mirelei Dinu este trecută emblema Institutului agronomic din Bucureşti. Cu ei trei am stat de vorbă la umbra stîncilor înfipte în malul abrupt al falezei. Încerc să reproduc cît mai fidel discuţia păstrată între filele carnetului de reporter :

M. H. Ambianţa de vacanţă nu înseamnă un univers facil. Poţi să gîndeşti serios, să te îndrăgosteşti nu mai puţin serios, indiferent de atmosferă. Pe Mirela am cunoscut-o acum un an, în prima vacanţă studenţească. Am părăsit Costinestiul fără să mă gîndesc nici o clipă la despărţire. Am corespondat, ne-am mai întîlnit şi la începutul anului viitor, ne căsătorim.

D. D. Pe undeva mă gîndesc că aerul în care ne mişcăm, **lumea care ne înconjoară predispun la romantism. Şi acesta este un argument al temeiniciei, al gesturilor adinci.** Eu m-am căsătorit acum cîteva luni cu o colegă de an pe care am cunoscut-o în tabăra de la Piriul Rece. Şi acolo, dacă vreţi, pluteşte în aer un „nu ştiu ce" imponderabil. Dar tocmai de asta ne-am îndrăgostit mai frumos.

Rep. Şi totuşi tentaţia aventurii facile, de o zi sau o săptămînă există, se simte adesea.

M. D. Eu înţeleg poate mai bine decît ei la ce vă referiţi. Vreau să vă spun că dacă ne gîndim bine, **tentaţia** de care vorbiţi **poate fi resimţită oriunde. Totul e să nu te opreşti aici, să cauţi să te regăseşti pe tine în orice condiţii.**

E adevărat. Fundalul estival este, în ultimă instanţă, un foarte frumos pretext pentru romantica întîlnire dintre doi tineri. Într-un fel, zilele de vacanţă, eliberate de grija seminariilor sau a orelor de serviciu, scoase de sub teroarea deşteptătoarelor oferă un prilej adecvat meditaţiei, conversaţiei cu noi înşine şi cu alţii despre nişte probleme majore.

Multe cămine frumoase au început de aici, de pe plaja însorită a Costineştilor. Cum tot e la moda statistica, cum tot ne place să socotim preferinţele la melodia preferată sau să sondăm pulsul pieţii la ultimul ţipăt al vestimentaţiei feminine, poate n-ar fi lipsit de interes să aflăm odată cîte cupluri au înflorit aici, pe întinsul taberei de la Costineşti.

★

Reporterul s-a mulţumit să extragă din jurnalul celor patru zile petrecute pe malul mării cîteva secvenţe.

Poate ar trebui comentate. Poate că trista istorie care a deschis intenţionat rîndurile de faţă trebuia integrată în contextul aventurii facile care începe pe scara trenului şi se termină o dată cu pălăria de pai aruncată în fundul dulapului.

Poate ar fi trebuit să vorbim despre mirajul trist al „evadăriior" de trei săptămîni de lîngă partenerul de viaţă şi de nesfîrşita oboseală a întoarcerii.

Poate despre...

Preferăm să închidem rîndurile de faţă cu stîngăcia frumoasă a gesturilor de dragoste, care înfloresc acolo, sub soarele inegalabil al litoralului.

de peste hotare

Atacurile forțelor de rezistență populară din Cambodgia

Forțele de rezistență populară din Cambodgia își continuă atacurile în diferitele zone operaționale care, practic, au cuprins întreg teritoriul țării, asupra pozițiilor deținute de trupele regimului Lon Nol și cele saigoneze.

Luptele cele mai violente, relatează agenția Associated Press, se desfășoară la aproximativ 80 km sud-est de Pnom Penh, pe șoseaua nr. 4, singura cale de comunicație dintre capitală și portul maritim Kompong Som. În zona orașului Kirirom, forțele de rezistență populară au trecut din nou la contraofensivă, forțînd pozițiile deținute de unitățile militare ale actualei administrații.

Deoarece controlul deținut de forțele populare de rezistență asupra principalelor căi de comunicație provoacă serioase dificultăți deplasării trupelor generalului Lon Nol în zonele ostilităților militare, comandamentul militar saigonez a hotărît să pună la dispoziția acestora o parte din elicopterele aflate în dotarea sa. Observatorii militari exprimă însă îndoieli în legătură cu posibilitatea utilizării elicopterelor, dat fiind distanțele mari și numărul mare de „puncte fierbinți", care reclamă dislocarea de trupe.

Delegația militară română a sosit la Phenian

PHENIAN 14 (Agerpres) — Delegația militară română, condusă de general colonel Ion Ioniță, ministrul Forțelor Armate, a sosit marți la Phenian.

Pe aeroportul Sunan, pavoazat cu drapelele de stat ale celor două țări, delegația română a fost întîmpinată de generalul de armată Toi Hiăn, ministrul apărării naționale, general de armată O Jin U, șeful statului major, general colonel Han Ik Su, șef al Direcției Superioare Politice a Armatei, Ke In Thia, ministrul comerțului exterior, Kin Ghen Ren, președintele Comitetului pentru afacerile economice externe, generali și ofițeri, oameni ai muncii.

Au fost prezenți Nicolae Popa, ambasadorul român la Phenian, și membrii ambasadei, precum și atașați militari acreditați la Phenian.

Pe aeroport era aliniată o gardă de onoare; au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

Convorbirile sovieto-americane de la Viena

Marți a avut loc cea de a 24-a ședință de lucru a convorbirilor dintre delegațiile Uniunii Sovietice și Statelor Unite asupra limitării cursei înarmărilor strategice. Discuțiile care au durat 60 de minute, s-au purtat în localul ambasadei americane din Viena.

● GUVERNUL INDIAN a hotărît să impună o serie de restricții la intrarea cetățenilor britanici în India. Măsura a fost luată ca răspuns la restricțiile similare impuse de guvernul britanic cetățenilor indieni. De acum înainte, orice cetățean britanic care dorește să meargă în India va trebui să ceară viza de intrare sau o autorizație specială de ședere.

Recent, guvernul indian a semnalat guvernului englez numeroase cazuri de discriminare la care sînt supuși cetățenii săi în Marea Britanie.

România la tîrgul de la Bogota

La Bogota s-a deschis cea de-a VIII-a ediție a Tîrgului internațional ce se organizează în capitala columbiană. La ediția din acest an participă 42 de țări, printre care și România. În spațiul rezervat țării noastre expun o gamă variată de produse întreprinderile de comerț exterior „Autotractor", „Mașinexport", „Chimimport", „Conservexport", „Romagricola" și „Icomcecoop". Pavilionul României se bucură de o deosebită apreciere din partea vizitatorilor.

Lucrările Adunării Mondiale a Tineretului

Intervențiile reprezentanților români

NEW YORK 14. — Corespondentul Agerpres, C. ALEXANDROAIE, transmite: Adunarea Mondială a Tineretului și-a continuat lucrările în comisii și grupe de lucru, în cadrul lor fiind discutate simultan punctele aflate pe ordinea de zi.

Luînd cuvîntul în Comisia a doua, care dezbate problemele dezvoltării, delegatul român N. Daravoina a subliniat, printre altele, că asigurarea unui proces continuu și multilateral de dezvoltare a tuturor popoarelor lumii presupune înainte de toate instaurarea și întărirea edificiului legalității internaționale, a egalității în drepturi, a neamestecului în treburile interne.

În cadrul dezbaterilor Comisiei a treia, consacrate problemelor de educație, delegatul român Gh. Prisăcaru a relevat necesitatea ca tineretul să fie educat „în spiritul păcii, prieteniei și cooperării între popoare, în spiritul principiilor fundamentale ale vieții internaționale". Vorbitorul a evocat în acest context inițiativa României la O.N.U. privind măsurile necesare pentru promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, adoptată în unanimitate, sub forma unei declarații, la cea de-a 20-a sesiune a Adunării Generale.

Luînd cuvîntul în cadrul Comisiei a patra, la punctul intitulat „Problema mijloacelor de informații și dezvoltarea socială", delegata română Doina Topor a propus ca în documentul final al lucrărilor Comisiei să fie subliniată „necesitatea cooperării internaționale în problema schimburilor de informații — factor ce contribuie la accelerarea progresului multilateral al fiecărui popor". Propunerea a fost adoptată în unanimitate.

Ambasadorul român primit de președintele Austriei

● AMBASADORUL Republicii Socialiste România la Viena, Dumitru Aninoiu, a fost primit marți de președintele federal al Republicii Austria, Franz Jonas. Cu acest prilej a avut loc o discuție cordială, în cursul căreia au fost abordate unele probleme de interes reciproc privind relațiile româno-austriece și posibilitățile lor de dezvoltare continuă.

Președintele Jonas a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cuvinte de salut și urări de deplin succes în activitatea de conducere a poporului român.

Viraj periculos

Epoca frazelor frumoase despre embargo și sancțiuni aparține stenogramelor din arhive. La Londra noua echipă conservatoare și-a asumat riscul de a renunța la reproșurile (mai mult verbale) adresate Pretoriei. În scurta campanie electorală, Heath se pronunțase cu oarecare timiditate pentru reluarea livrărilor de arme către Africa de sud. Era timiditatea candidatului din opoziție. Premierul, ieșit învingător dintr-o competiție cu un scor strins, se arată, însă, decis să șteargă cu buretele politica sud-africană a lui Harold Wilson și să restabilească „legăturile tradiționale" cu fosta colonie. Heath explică insistent virajul său periculos prin faptul că Anglia are în Africa de sud „interese vitale de care este necesar să se țină seama". Dar cei ce examinează atent cifrele constată că cele 75 000 000 lire sterline pe care Anglia le-ar putea obține prin exportul de arme la Pretoria nu sînt indispensabile visteriei londoneze. 75 000 000 lire sterline nu înseamnă o sumă colosală pentru bugetul englez, mai ales dacă ținem seama de faptul că afacerea ar putea să ducă la dereglarea legăturilor cu Africa neagră. Or, remarca NEW YORK TIMES, „Marea Britanie vinde mai mult teritoriilor ne-albe din Africa decît Africii de sud. Ea contează mult pe beneficiile aduse lirei sterline de uriașele rezerve de petrol nigerian. În Africa sud-sahariană trăiesc 300 de milioane de negri și numai 3 milioane de sud-africani albi".

Conservatorii făcuseră în campania electorală promisiuni pe care Pretoria le-a înregistrat cu vădită satisfacție. Verdictul neașteptat al urnelor a ridicat la cote înalte speranțele colegilor lui Vorster. Ministrul său de externe, Muller, a sosit la Londra în mare viteză. „Vizita particulară" nu avea doar scopul de a-i transmite lui Heath felicitări. Telegraful putea să-i aducă la fel de bine și de repede cele mai călduroase fraze. Motivul era altul: a obține imediata anulare a embargoului impus de laburiști în 1964. Aparent, operațiunea părea simplă. Făgăduielile electorale trebuiau onorate. Scadența sosise. Conservatorii nu puteau, totuși, opera o schimbare de asemenea proporții fără nici un fel de precauții. În discursuri se indicase intenția revenirii la „acordul Simonstown" din 1955, în virtutea căreia Anglia livra Africii de sud importante cantități de armament, insularii dobîndind dreptul de folosire a bazei Simonstown. Baza aceasta, destinată să dispară de pe hărțile strategilor britanici, a căpătat o nouă însemnătate prin hotărîrea conservatorilor de a modifica politica la „est de Suez". Londra lui Heath nu mai este dispusă să renunțe la rolul ei într-o zonă pe care, sub auspicii coloniale, a controlat-o. Simonstown exprimă revenirea la iluzii pe care timpul le-a dezmințit necruțător, deși FINANCIAL TIMES justifică pe un ton grav: „Este vorba de stabilitatea investițiilor noastre în acea parte a lumii".

„Hotărîrea de a vinde arme Africii de sud nu este o simplă problemă de onorare a acordului Simonstown sau o extindere a comerțului actual dintre cele două țări — scria GUARDIAN. Ea reprezintă o schimbare neașteptată de politică externă". Firește, Londra ar fi preferat ca trimisul lui Vorster să fi rămas la Pretoria, ca operațiunea să se consume mai discret, fără șocuri, menajîndu-se acea parte — foarte importantă — a opiniei publice britanice care condamnă apartheidul și pe promotorii ei. Oricum, — probabil calculîndu-se efectele la O.N.U. care a solicitat un embargo eficace — s-a încercat să se facă o distincție între armele necesare apărării externe și cele ce pot fi utilizate în represiuni interne. Dar, se știe, în lumea modernă granița dintre aceste tipuri de arme este aproape imposibil de delimitat. „Formula armelor destinate apărării externe și nu poliției interne este greu verosimilă după folosirea de bombardiere B-52 în războiul din Vietnam" — scria NEW YORK TIMES.

O informație din FINANCIAL TIMES a dezvăluit stadiul actual al afacerii. Făgăduiala, eliberată de „timiditatea" din momentul lansării, se află în pragul realizării. Guvernul englez ar fi anunțat pe șefii statelor membre ale Commonwealthului că va relua livrările de arme către Pretoria, deoarece furnizarea acestor arme ar fi necesară „pentru apărarea căilor maritime în jurul Capului Bunei Speranțe". Argumentul, firește, nu poate convinge. Șeful statului nigerian, Gowon, sublinia că țara sa „nu vede nici-o logică în afirmațiile că acest armament este necesar numai pentru apărare".

Commonwealthul a reacționat cu nervozitate. Londra nu poate trata cu indiferență pe partenerii săi. Relațiile cu unele state afro-asiatice vor cunoaște, probabil, o gravă deteriorare. La ceasul bilanțului s-ar putea să se constate că cele 75 000 000 lire sterline obținute la Pretoria nu compensează pierderile.

EUGENIU OBREA

PRIN TELEX PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Despărțirea de San Cristobal

Corespondență din Havana de la V. Stamate

Seara aceea a fost frumoasă și emoționantă. La cantonamentul din San Cristobal, acolo, pe meleagurile pitorești ale provinciei Pinar del Rio, unde timp de patru luni au lucrat umăr la umăr cu frații lor cubanezi de la fabrica de zahăr „José Marti", membrii brigăzii de tehnicieni „23 August-România" s-au despărțit de gazdele lor. Actul final al acestei prezențe românești, cu multiple semnificații, la Zafra anului 1970, s-a consumat sub semnul aceleiași prietenii între tinerii români și cubanezi. Sub arborii giganți din curtea cantonamentului, sub ale căror coroane umbroase se odihneau tinerii noștri în după-amiezile toride, s-a desfășurat întîlnirea festivă. O undă de aer proaspăt, purificat de ploaia căzută în averse în cursul zilei, făcea ca ambianța să fie și mai agreabilă. La masa prezidiului — încadrată de drapelele României și Cubei și de portretele tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Fidel Castro — se aflau oaspeți de onoare reprezentînd Comitetul Central al Partidului Comunist din Cuba, Biroul Național al Uniunii Tinerilor Comuniști (U.J.C.), Ambasada României la Havana și conducerea fabricii „José Marti".

În cuvinte calde, izvorîte din inimă, tovarășii cubanezi au elogiat contribuția valoroasă a tinerilor tehnicieni români, au subliniat pregătirea lor temeinică, gradul înalt de disciplină, responsabilitate, atitudinea conștientă și spiritul de fraternitate de care au dat dovadă. Ei au arătat că dincolo de rezultatele practice — efectuarea de către tinerii noștri a unui mare volum de lucrări de întreținere, montaj, reparații și revizie generală a utilajelor — prezența brigăzii „23 August-România" a exprimat puternica solidaritate internaționalistă a poporului și tineretului român cu poporul cubanez și tînăra sa generație angajat în bătălia Zafrei, obiectiv de importanță majoră pentru dezvoltarea multilaterală a Cubei. S-a relevat, de asemenea, că prezența tinerilor români în mijlocul colectivului de muncitori de la fabrica „José Marti", în mijlocul tinerilor și populației din Pinar del Rio, a constituit un fericit prilej de cunoaștere reciprocă, de legare a unor trainice prietenii, de cimentare a legăturilor frățești dintre Cuba și România.

La rîndul său, șeful brigăzii a mulțumit călduros pentru ospitalitatea, grija, atenția și afecțiunea manifestate de gazde față de tinerii români, subliniind că participarea brigăzii „23 August — România" la Zafra a contribuit la strîngerea legăturilor de prietenie dintre România și Cuba.

Clipele despărțirii, pline de atîtea amintiri, emoții, gînduri și sentimente consumate la o înaltă temperatură, demonstrau cît de puternică este prietenia tinerilor din cele două țări. Printre zîmbete, felicitări și strîngeri de mînă se putea descifra ușor acel ceva nevăzut ce fiecare îl simțea și vroia să-l fixeze cît mai adînc în ungherele inimii și ale minții: amintirea celor 120 de zile trăite la San Cristobal.

Băieții au plecat din San Cristobal. Dar acolo, în fabrica „José Marti", ei sînt prezenți în amintirea tuturor celor ce au lucrat cot la cot cu ei, în fiecare lucru pe care l-au lăsat în urma lor și care poartă amprenta mîinilor harnice și iscusite, în fiecare cuvînt sau expresie românească încetățenită de acum în vocabularul celor din Pinar del Rio. Și ori de cîte ori va veni vorba despre Zafra anului 1970 și despre pasiunea și dăruirea în muncă ce au caracterizat-o, se va aminti negreșit și despre băieții noștri care au venit de la mii de kilometri să se înroleze în marea campanie. La plecare băieții noștri au primit cadou diferite obiecte de artizanat specific cubanezo, amintiri ale prezenței lor în Cuba. Ei își vor aminti mereu și cu mare plăcere de zilele petrecute în Pinar del Rio, de aleea cu palmieri regali de la intrarea în cantonament, de verdele crud al plantațiilor cu trestie de zahăr, de aroma zahărului cubanez. Dar mai presus de orice va rămîne amintirea poporului generos al Cubei care cu abnegație patriotică și spirit revoluționar își clădește viitorul său fericit.

O amintire din zilele petrecute de tinerii români la San Cristobal.

Înscrierea de către România a două puncte pe ordinea de zi a celei de-a XXV-a sesiuni a Adunării generale a O.N.U.

NEW YORK 14 (Agerpres). — Misiunea permanentă a Republicii Socialiste România la Organizația Națiunilor Unite a adresat Secretarului general al O.N.U., în numele guvernului român, cereri de înscriere pe ordinea de zi provizorie a celei de-a XXV-a sesiuni a Adunării generale a O.N.U. a două puncte intitulate:

1. „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume";

2. „Rolul științei și tehnologiei moderne în dezvoltarea națiunilor și necesitatea întăririi cooperării economice și tehnico-științifice între state".

Noul guvern finlandez

Primul ministru desemnat al Finlandei, Ahti Karjalainen, a anunțat marți seara că a reușit să formeze noul guvern finlandez, a cărui listă va fi dată publicității la 15 iulie. El a precizat că noul cabinet, care va avea o tendință de centru-stînga, este format dintr-o coaliție de cinci partide, printre care și Partidul Comunist.

pe scurt

N. ECOBESCU LA PHENIAN

● NICOLAE ECOBESCU, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, care se află într-o vizită la Phenian, a fost primit de Hun Dam, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene.

LUCRĂRILE SESIUNII SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

LA MOSCOVA au început lucrările primei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de-a 8-a legislaturi. La lucrări participă Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători sovietici.

În prima zi a lucrărilor au fost aleși președinții celor două camere. Alexei Șitikov a fost ales președinte al Sovietului Uniunii, iar Iadgar Nasriddinova — președinte al Sovietului Naționalităților. De asemenea, au fost alese comisiile permanente ale Sovietului Suprem. În cursul acestei sesiuni, urmează, de asemenea, să fie ales Prezidiul Sovietului Suprem și să fie format guvernul U.R.S.S.

● COMISIA pentru comerțul invizibil și finanțare, legată de comerț, una dintre cele mai importante comisii ale Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare (U.N.C.T.A.D.) își va ține cea de-a patra sesiune între 20 și 31 iulie la Palatul Națiunilor. Ea va examina criteriile de mobilizare a resurselor interne ale țărilor aflate în curs de dezvoltare, precum și propunerile privind liberalizarea condițiilor de ajutor. Comisia numără 45 de membri, între care și România.

VIZITA LA ROMA A LUI WILLY BRANDT

● CANCELARUL R. F. a Germaniei, Willy Brandt, și-a încheiat marți vizita particulară făcută timp de trei zile la Roma. După ce duminică a avut o întrevedere cu președintele Italiei, Giuseppe Saragat, cancelarul vest-german a purtat marți convorbiri cu primul ministru demisionar italian, Mariano Rumor.

Caracterul oficial al vizitei la Roma a lui Willy Brandt a trebuit să fie contramandat din cauza demisiei guvernului italian.

AVENTURĂ AERIANĂ

● UN AVION de pasageri avînd la bord un mare număr de actori de film și tehnicienii unei echipe de filmare a reușit să aterizeze pe aeroportul spaniol Almeria, cu toate că unul din motoare luase foc. Printre pasageri se aflau actrița americană de cinema Candice Bergen și actorul englez Oliver Reed, care se îndreptau spre o regiune din sudul coastei spaniole pentru a continua filmările la „Partida de vînătoare". Toate persoanele aflate la bordul aparatului au scăpat nevătămate.

● IUGOSLAVIA, reprezentată de Ljupka Dimitrovska, care a interpretat melodia „Adio", a cîștigat premiul întîi al Olimpiadei cîntecului de la Atena. Premiul al doilea a fost acordat cîntăreței braziliene Eva pentru bucata „Teletema", iar premiul al treilea a revenit lui Jim Mancel (S.U.A.) pentru „Pot să-ți dau lumea".

1008 GREVE

În primele cinci luni ale anului în curs, s-au înregistrat în Statele Unite 1008 greve. „1970 — notează TIME — are toate șansele să se detașeze în istoria vieții economice americane ca un an record în materie de greve și conflicte de muncă".

August și septembrie — perioada cînd vor trebui negociate noi contracte de muncă în industriile electrotehnică, a automobilelor și textilă, ar putea să marcheze, așa cum își exprimă TIME temerile, „punctul cel mai ridicat în istoria grevelor" din S.U.A.

Un aspect nou în viața socială americană îl constituie extinderea grevelor în instituțiile și întreprinderile de stat. Deși lucrătorilor din instituțiile publice le este interzisă prin lege orice încetare a activității lor, s-au înregistrat, în ultimii ani, numeroase „greve ilegale". În 1968 statisticile întocmite de ministerul american al muncii semnalau doar 15 scurte încetări ale lucrului în sectorul instituțiilor de stat. În 1969 numărul grevelor în acest sector ajunsese la 254 iar în primele cinci luni ale anului în curs s-au înregistrat în Statele Unite 1008 greve. „1970 — notează TIME — are toate șansele să se detașeze în istoria vieții economice americane ca un an record în materie de greve și conflicte de muncă".

August și septembrie — perioada cînd vor trebui negociate noi contracte de muncă în industriile electrotehnică, a automobilelor și textilă, ar putea să marcheze, așa cum își exprimă TIME temerile, „punctul cel mai ridicat în istoria grevelor" din S.U.A.

Un aspect nou în viața socială americană îl constituie extinderea grevelor în instituțiile și întreprinderile de stat. Deși lucrătorilor din instituțiile publice le este interzisă prin lege orice încetare a activității lor, s-au înregistrat, în ultimii ani, numeroase „greve ilegale". În 1968 statisticile întocmite de ministerul american al muncii semnalau doar 15 scurte încetări ale lucrului în sectorul instituțiilor de stat. În 1969 numărul grevelor în acest sector a-

junsese la 254 iar în primele cinci luni ale anului în curs au fost notate în instituțiile de stat nu mai puțin de 140 de greve. „Există trista perspectivă, foarte reală — proorocește TIME — ca toamna aceasta să se înregistreze cea mai amplă grevă a învățătorilor și profesorilor din istoria învățămîntului american".

Amplificarea mișcării greviste își are izvorul în nemulțumirile ce se acumulează în rîndurile salariaților. Fenomenele inflaționiste lovesc sensibil în masa muncitorilor și funcționarilor, decalajul între creșterea prețurilor și sporirile de salarii mărindu-se constant. Potrivit statisticilor oficioase, salariul real al muncitorilor americani a scăzut cu 4 procente în ultimul an. Pe de altă parte, potrivit aceloraşi statistici, profiturile patronilor au crescut de la 47,3 miliarde dolari în 1967 la... 52,8 miliarde dolari în 1969.

Cererile energice ale muncitorilor și funcționarilor, de sporire a salariilor sînt însoțite de revendicarea unor mai bune servicii sociale, a îmbunătățirii sistemului de ajutorare de boală și bătrînețe. Situația în acest domeniu se prezintă grea și acută și, așa cum observa Roy Murphy, unul din cei mai marcanți consilieri ai ministerului american al muncii: „Țara cea mai industrializată a lumii are unul din cele mai subdezvoltate sisteme de asigurări sociale... Nu există, practic, nici o legislație națională a asigurărilor de boală iar sistemul de pensii este pe cît de insuficient pe atît de inegal, inert și haotic".

Anul trecut economia americană a pierdut din cauza grevelor 29 milioane zile-muncă. După cele mai optimiste previziuni, anul acesta pierderile se vor ridica la cel puțin 40 de milioane zile-muncă și, valoric vorbind, la minimum două miliarde dolari. Sînt cifre cu semnificații precise. Sînt cifre care vorbesc despre profunzimea conflictelor sociale din America zilelor noastre.

EM. RUCĂR

Peisaj obișnuit: demonstrație a greviștilor din construcții la Atlanta.

Delegația franceză primită de Mao Tzedun

PEKIN 14 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, o delegație guvernamentală franceză condusă de André Bettencourt, ministru delegat pe lîngă primul ministru al Franței, însărcinat cu planificarea și administrarea teritoriului, întreprinde o vizită în Republica Populară Chineză.

Conducătorul delegației guvernamentale franceze, André Bettencourt, și ambasadorul francez în China, Etienne Manac'h au oferit un banchet la care au luat parte Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat, Lo Kuei-bo, adjunct al ministrului afacerilor externe, Li Cian, adjunct al ministrului comerțului exterior, Tao Chi, adjunct al ministrului comunicațiilor, și alte personalități oficiale chineze. În cursul banchetului au rostit toasturi André Bettencourt și Lo Kuei-bo.

În toastul său, André Bettencourt a exprimat mulțumiri, în numele președintelui Republicii Franceze și al guvernului Franței, pentru primirea rezervată delegației franceze. El și-a exprimat mulțumirea pentru întrevederile avute la Pekin și a adus un omagiu „curajului, dinamismului și perseverenței președintelui Mao Tzedun în serviciul poporului chinez"; totodată, el a exprimat sentimente de admirație pentru poporul chinez „angajat pe drumul progresului".

Răspunzînd, Lo Kuei-bo a arătat: „Cele două părți au avut un schimb de vederi asupra problemelor de interes comun, ceea ce va contribui la înțelegerea reciprocă și la dezvoltarea relațiilor prietenești dintre cele două țări. În ciuda sistemelor lor sociale diferite, este posibil ca China și Franța să dezvolte relații prietenești, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice".

Banchetul s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, relevă agenția China Nouă.

În cursul vizitei, delegația guvernamentală franceză, condusă de André Bettencourt, a fost primită de președintele Mao Tzedun și vicepreședintele Lin Biao.

Din partea chineză, la întîlnire au participat Ciu En-lai, Kan Șen, Li Sien-nien și conducători din departamente ale M.A.E., iar din partea franceză au fost de față ambasadorul Franței la Pekin, Etienne Manac'h, Jacques de Beaumarchais, director pentru problemele politice în M.A.E. Francez, Christian d'Aumale, director adjunct pentru problemele economice și financiare în Ministerul Afacerilor Externe al Franței.

Cu acest prilej, menționează agenția China Nouă, președintele Mao Tzedun și vicepreședintele Lin Biao și-au strîns mîinile și s-au fotografiat cu oaspeții francezi și au avut cu ei o convorbire prietenească.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"